DIV OF PERIODICALS
LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON DC

У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 32. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЛЮТОГО 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, FEBRUARY 18, 1971 No. 32. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 17 лютого 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН МАЄ „ЗАМОРОЗИТИ" на деякий час всі підвишки цін, платень та прибутків у будівельній індустрії ЗСА. Уряд ще місяць тому дав будівельникам змогу самим виробити власні пляни й пропозиції, але так, щоб боротися проти інфляційних тенденцій. Минулого тижня 17 професійних спілок будівельників повідомили, що вони не будуть подавати урядові свого пляну й не бажають втручання в їхні справи.

В ЗСА ДАЛІ ЗРОСТАЄ ЗАПОТРЕБУВАННЯ, особливо серед молоді, на отруйні маріхуану та гашиш, але разом із цим зростає й боротьба поліції проти цього лиха. Зростаюче запотребування спритно використовують різні темні ділки. Вони вже не перевозять тих отрут автами чи потягами, а винаймають для цього приватні літаки, приватні яхти і навіть кораблі.

У ФОРТІ БЕННІНҐ ВІДНОВЛЕНО СУДОВИЙ ПРОЦЕС над ляйтенантом Вілльямом Келлі, якого обвинувачується в злонавмисній масакрі цивільного населення в селищі Мілай у Південному В'єтнамі. Останнім часом підсудного переслухували й за ним спостерігали лікарі-психіятри, щоб визначити, чи Келлі дійсно відповідає за свої вчинки. Психіятри стверджують, що ляйтенант Келлі має нахил до рішучого виконання наказів своїх зверхників. Припускають, що в день мілайської масакри він курив маріхуану.

КЕРІВНИКА ЖИДІВСЬКОЇ ОБОРОННОЇ ЛІГИ рабина Меіра Кагане знову заарештувала поліція в Ню Йорку. Його обвинувачено в образі словами представника совєтської місії до ОН. М. Кагане заявив, що його Ліга буде продовжувати виступати проти совєтських урядовців при ОН для того, щоб звертати увагу світу на переслідування жидів у Совєтському Союзі.

У ПОНЕДІЛОК 15 ЛЮТОГО В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ й околицях знову стався землетрус, але цього разу слабої сили. Струсення землі не завдало майже ніякої шкоди, людських жертв не було. Нещодавно там загинули від землетрусу 62 особи.

ЧЛЕНИ ЗАЛОГИ „АПОЛЛО-14" В ГЮСТОНІ вивчають понад 1 000 фотознімків, які вони зробили під час 9-тиденної мандрівки до Місяця й на Землю. Спільно з науковцями з НАСА — Крайової Управи Аеронавтики й дослідження космічних просторів, астронавти з „Аполло-14" кляснфікують фотознімки, дають їм підписи тощо, щоб таким чином полегшити дослідження їх науковцям.

У НЮАРКУ ВЖЕ ТРЕТІЙ ТИЖДЕНЬ ТРИВАЄ страйк вчителів і не видко його закінчення. Тим часом, речник поліції повідомив, що поліція досліджує справу нападу групи молодих негрів на вчителів, що стався два тижні тому. Негри побили багатьох вчителів і вчительок, між якими була половина білих.

ШІСТЬМА АВТОБУСАМИ ЇЗДИЛИ ДО ОЛБАНІ у вівторок 16 лютого негри і порторіканці — батьки - католики з Бруклину. Вони влаштували в столиці Нюйоркського стейту демонстрацію, домагаючись схвалення закону про фінансову допомогу всім школам, не тільки публічним.

У СВІТІ

ПОЛЬЩА ДОЗВОЛЯЄ своїм громадянам німецького роду на переселення до Західньої Німеччини. В грудні переїхало туди 366 осіб, в січні 484, а вже в цьому місяці коло 3.000. Польський уряд дотримує усну обіцянку, що її дав західньо - німецькому канцлерові Віллі Брандтові щодо переселення німців, дармащо німецько - польський договір, в якому Західня Німеччина визнала західній кордон Польщі на Одрі - Ніссі, ще не ратифікований.

БРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ ДАЛІ СПІВПРАЦЮЮТЬ у спільному випродукуванні суперсонічного джету для пасажирської комунікації, названого символічно „Конкорд" (Згода). Але дотепер пробні лети виявили багато недоліків і раз-ураз треба зразок „Конкорду" кореґувати й удосконалювати. Цього тижня мають в цій справі нараджуватись в Парижі британський міністер летунства і французький міністер транспорту.

ПРЕМ'ЄР КАМБОДЖІ ЛОН НОЛЬ ПОВОЛІ ВИДУЖУЄ: він перебуває в американському шпиталі недалеко Гонолюлю на Гаваях. Лон Ноль дістав тому два тижні легкий мізковий удар, внаслідку якого втратив був мову та спаралізувало праву частину тіла. Він уже відзискав мову й володіє правою рукою та поволі проходжується, але його лікування триватиме ще найменше кілька тижнів.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ВІДБУВСЯ американський військовий суд над полковником летунства Джералдом Керлі за те, що він став завзятим курцем маріхуани і спонукував підлеглих йому вояків приносити йому той наркотик. Трибунал складався з 7-ох полковників летунства і генерала - бриґадира. Названого полковника, який 28 років служив у летунстві, визнали винуватим. Його засудили на 3 р. в'язниці і 15.000 дол. гривни.

ЛОНДОНОВІ ТА ІНШИМ МІСТАМ БРИТАНІЇ ПОГРОЖУЄ, що вони в половині наступного десятиріччя матимуть найменше 40 відсотків кольорового населення — передбачає палкий речник „білої Британії", парляментарний посол Інок Повелл. Він домагається суворішого законодавства проти переїзду до Британії кольорових осіб з Азії й Африки. Приріст кольорових мешканців Британії значно перевищує природний приріст білих британців.

У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ ВІДБУЛАСЯ конференція верхівки Соціял - демократичної партії під проводом її голови канцлера Віллі Брандта. Провід тієї партії погодився на проєкт амбасадорів трьох західніх великодержав, щоб із конституції Західньої Німеччини скреслити точку про приналежність до неї Західнього Берліну, в заміну за згоду СССР на окремі політичні, культурні й економічні зв'язки Західнього Берлну з Західньою Німеччиною та за ґарантування вільної комунікації між Західнім Берліном і Заходом.

ЛІБІЯ ВІДКИНУЛА совєтські залицянки: 31-річний голова Революційної ради у Лібії, полк. Муаамар ель-Квададфі, який прийшов до влади у вересні 1969 року після перевороту, в якому скинено короля Ідріса й проголошено республіку, поставився холодно супроти совєтської готовости постачати Лібії зброю в заміну за доступ совєтських воєнних кораблів до лібійських портів. Американська преса твердить, що прихильна Заходові Туніззія є посередником у заходах поправити взаємини між ЗСА і Лібією. Головна причина конфлікту — підтримка збоку Америки для Ізраїлю.

Ніксон підкреслив потребу могутньої збройної сили ЗСА

Вашингтон. — Президент Ніксон промовляв до кількох тисяч членів Американського Леґіону, зібраних у Шератон-готелі у Вашинґтоні на бенкеті у честь колишніх військовиків, членів Конґресу, дякував у своїй промові Леґіонові за підтримку Уряду та підкреслив потребу могутньої збройної сили ЗСА задля збереження миру. Президент звернув увагу, що „відповідна" збройна сила Америки потрібна так довго, поки не буде між ЗСА і СССР порозуміння щодо контролі зброєння і роззброєння. Він заявив, що великі американські збройні сили потрібні не для ведення війни, а для збереження миру та пригадав, що однаково у першій світовій війні, у другій, у Корейській війні та В'єтнамській — Америка виступала збройно завжди не задля будь-яких своїх територіяльних чи економічних інтересів, а в обороні загроженої волі інших країн. Завдяки підтримці збоку Леґіону та інших американців, які поділяють його погляди, значно зменшилися втрати американців у Південній Азії та можна було відкликати з В'єтнаму кругло 100,000 вояків. Президент заявив, що „можемо бачити кінець американської участи у В'єтнамі", проте проминуть ще довгі роки, в яких Америка буде примушена дбати за зберігання мирної рівноваги у світі. Промова президента Ніксона була кількакратно переривана бурхливими оплесками. Президент не заторкував у своїй промові теперішньої воєнної кампанії у Ляосі. Командир Леґіону Алфред Чамі і попередній командир Вілліям Дойл передали президентові Ніксонові мистецьку плякету за видатні заслуги для країни.

Пропонують зібрати десять більйонів на побудову 110 нових міст у З'єднаних Стейтах Америки

Ню Йорк. — Дейвід Рокефеллер, Голова Чейз Манґеттен Банку, виступив з пропозицією заснувати окрему корпорацію для зорганізування капіталу в сумі десять більйонів долярів для запроєктування й побудови 110 нових міст у З'єднаних Стейтах Америки. Пропонована Рокефеллером корпорація мала б бути приватною або напівгромадською і мала б співпрацювати із якоюсь новозаснованою федеральною агенцією чи й корпорацією, що її завданням було б набуття відповідних сільських теренів для побудови нових міст в часі до 2000 року. Виступаючи на зібранні Асоціяції Реґіонального Плянування, Рокефеллер заявив, що в часі коло 2000-го року кількість населення ЗСА збільшиться на яких 75 мільйонів і в зв'язку з цим проблема їх приміщення і побудови нових міст буде дуже акутною. Створення нових осередків для населення ЗСА Рокефеллер аргументував також конечністю приміщення великих мас населення, які тікають із переселених і занепадаючих сьогодні великих міст. Із пропозицією, щоб федеральний уряд започаткував будівництво 100 нових міст, кожне із населенням до яких 100 000 осіб і крім того 10 міст із населенням до одного мільйона осіб виступив був у травні 1969 року спеціяльний комітет складений із сенаторів, губернаторів і представників місцевої влади.

Едіт К. Рузвелт, приятелька українців, виступить у Філядельфії

Едіт К. Рузвелт

Філядельфія (О. З.) — Відома американська колюмністка Едіт Керміт Рузвелт виступить тут з доповіддю в найближчу неділю. Доповідь Е. Рузвелт влаштовують литовці і вона відбудеться в неділю 21-го лютого, о год. 3-ій пополудні в Lithuanian Music Hall, 2715 East Allegheny Ave., Philadelphia, Pa.

Пані Е. Рузвелт буде говорити на тему: „Після Кудірки що? — нові факти про довірочну політику відносно втікачів". Після насильної видачі Кудірки совєтським властям, Е. Рузвелт зацікавилась цією проблемою, віднайшовши деякі випадки в минулому, подібні до справи литовського моряка. Вона домагається оприлюднення тайних документів в цій справі відносно багатьох інших випадків, невідомих американській громадськості. Виступ пані Е. Рузвелт у Філядельфії, на дуже актуальну тему, повинен привернути увагу також українців і вони повинні в якнайбільшій кількості прибути на її доповідь.

Едіт К. Рузвелт є внучкою колишнього президента ЗСА Теодора Рузвелта. Журналістикою вона займається від 1950 року. Протягом довгих років вона працювала як кореспондентка агенції ЮПІ, для Спадеа Синдикату вона редаґувала статті „Зустріч з вашими вченими", мала свою радієву програму „Сьогодні й завтра", постачала статті до „Ню Йорк Таймсу" і до багатьох часописів почерез агенцію. Від 1963 року вона має свою синдиковану колюмну в десятках американських газет „Між рядками".

Пані Е. Рузвелт відома українським читачам своїми статтями, в яких вона заторкує дуже часто українські питання. Її колюмни постійно появляються у філядельфійському „Сандей Бюллетень". Вона перша видвигнула на сторінки американської преси ім'я Вячеслава Чорновола, перша почала писати про репресії на Україні, а останньо перша в американській пресі писала про Валентина Мороза та про нищення українських культурних надбань. Зараз вона працює над своєю новою колюмною, яка буде присвячена справі українських жінок, які перебувають в большевицьких концентраційних таборах.

Для української громадськости Філядельфії це рідкісний випадок, коли вони зможуть познайомитись з Е. Рузвелт особисто, дати їй своєю участю моральну підтримку та подякувати їй за порушування українських справ та української проблематики в її статтях.

Уряд передбачує загострення боїв у Ляосі

Вашингтон. — Державний секретар Вілліям Роджерс та секретар оборони Мелвін Лерд звітували в минулий вівторок 16 лютого на засіданні ради міністрів, що відбулося під проводом президента Ніксона, про ситуацію в Ляосі та передбачували, що треба сподіватися збільшених тамошніх боїв і посиленого спротиву Північного В'єтнаму. Американські високі військовики вважають, що північно-в'єтнамським комуністам нічого не залишається, як обов'язково старатися переламати лінію, що її південно-в'єтнамські вояки ставлять впоперек сіті доріг Го Чі Міня та що комуністи мусять старатися сповільнити й обмежити воєнні операції південних в'єтнамців. Звіт секретаря Мелвіна Лерда був опертий також на повідомленнях від військової розвідки, яка ствердила зосередження комуністичних військ і артилерії для протинаступу в Ляосі. Зрештою, вістки про стан воєнних операцій в Ляосі далі дуже скупі, бо ані американці ані південні в'єтнамці не допускають туди пресових воєнних кореспондентів.

ЗСА не погоджуються з Ізраїлем в справі Єрусалиму та ролі Яррінґа

Вашингтон. – Речник Державного Департаменту Роберт МекКлоскі склав перед журналістами окрему заяву, в якій американський Уряд заявляється проти такої розбудови колишньої йорданської частини Єрусалиму, яка може змінити характер того міста та пошкодити ізраїльсько-арабським переговорам про замирення. Американський Уряд зайняв неґативне становище супроти проголошеної два дні тому в Єрусалимі заяви ізраїльського міністра житлових справ, Зева Шарефа, який заповів збудування на горбах довкола Єрусалиму дальших 35.000 помешкань, в яких могли б приміститися 122 тисячі нових ізраїльських мешканців, „щоб зберегти Єрусалим, як жидівське місто". Державний Департамент визнав за „неприйнятливу" ту ізраїльску постанову, поки нема згоди з арабами щодо майбутнього статусу Єрусалиму. Водночас, американський Уряд відкинув застереження ізраїльського уряду щодо ролі і характеру посередника Об'єднаних Націй для справи замирення на Близькому Сході. Гуннара Яррінґа: Ізраїль був невдоволений, що Яррінґ з власної ініціятиви вистосував до Ізраїлю та Єгипту меморандум з низкою запитів та просьбою уточнити на них свої відповіді. Ізраїльські речники визнали, що це переступлення прероґатив Яррінґа, як мирового посередника, але однаково генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант, як американський Уряд виступили в обороні Яррінґа, який, мовляв, має право виступати з власною ініціятивою. Посадник Єрусалиму Тедді Колек відкинув застереження, наче б будова нових домів могла пошкодити мировим переговорам. Колек твердив, що нові мешкальні доми мають служити всім мешканцям Єрусалиму без уваги на його майбутні кордони. Все одно, розбіж-

ЗСА визначають нафтовий договір як можливо задовільний в сучасних умовах

Вашингтон. — Представники державного департаменту ЗСА визначили нафтовий договір, що був підписаний у неділю 14 лютого ц. р. в столиці Ірану Тегерані у висліді конференції представників організації держав продуцентів нафти і японських та західніх нафтових компаній, як можливо найбільш задовільний у сучасних умовах. Американські урядові чинники оцінюють, що в результаті устійненого в Тегерані порозуміння кошт американських імпортів нафти і нафтових продуктів збільшиться на яких 250 мільйонів річно. Все ж таки, на думку згаданих чинників, це не вплине надто на збільшення цін на газоліну й інші нафтові продукти в цій країні, бо імпорт нафти до ЗСА становить тільки малу частину нафтової консумпції у ЗСА. Договір у Тегерані підписали репрезентанти 23 західніх нафтових компаній і п'ять держав продуцентів нафти в области Перської Затоки, а саме Іран, Кувайт, Савді Арабія, Абу Дгабі і Кватар. Прибутки цих країн за доставлювану нафту і її продукти збільшаться протягом найближчих 5 років на яких десять більйонів долярів. З іншими державами продуценти нафти, а саме з Лібією та з Альжиром ведуться дальші переговори, але вони не вплинуть на загальну ситуацію в цій ділянці. Державний департамент ЗСА сподівається, що підписаний у Тегерані договір причиниться до стабілізації міжнародних цін на нафту і її продукти.

У Лондоні видано другу частину повісти С. Вінценза про Гуцульщину

Лондон. — У місцевому польському видавництві „Офіцина поетів і малярів" появилася великим 575-сторінковим томом п.н. „Звада" ("Zwada") друга частина широко відомого епічного твору польського письменника, Станіслава Вінценза „На високій полонині", яка є одним із найкращих творів у світовій літературі про Гуцульщину, гуцульську духову культуру й побут. Автор визначив цю другу частину як „друге пасмо" своєї повісти „На високій полонині" — „Нові часи" і тлом цієї повісти є й далі барвиста і багата своїм народним мистецтвом Гуцульщина і її героями й далі виступають українські гуцули. Народжений на Гуцульщині в селі Слобода Рунґурська 1888 року Станіслав Вінценз знає Гуцульщину з безпосереднього перебування на цій українській землі й основного вивчення гуцульського побуту, фольклору і гуцульської народної творчости та мистецтва. Перший том повісти „На високій полонині" був виданий польською мовою 1936 року і згодом був перекладений багатьма мовами в тому числі й на англійську в 1955 році у Лондоні. Українською мовою були перекладені уривки із твору „На високій полонині". Переклад цілого твору на українську мову почав друкувати львівський журнал „Жовтень", починаючи від ч. 7 за липень 1969 року. Працював над своїм твором Станіслав Вінценз понад 30 років. Автор живе у Франції й перебуває у близьких взаєминах з українцями. Востаннє дуже зацікавився С. Вінценз опублікованою за кордоном „Хронікою опору" Валентина Мороза, в якій іде мова про нищення совєтським режимом гуцульської народної культури й побуту. Адреса видавництва, що видало другу частину твору С. Вінценза п. н. „Звада": Poets' and Painters' Press, 146, Bridge Arch, Sutton Walk, London S.E. 1, England.

Видавництво Енциклопедії Комптона заповідає перевірку матеріялів про Україну

Чикаґо. — Видавництво Енциклопедії Комптона, засипане листами про невірність надрукованих в цій енциклопедії матеріялів про Україну та, зокрема, у відповідь на листа асистента адміністратора продажу в тому в-ві Джеррі Міллера до пані д-р Галини Подюк-Клюфас у Сиракюзах, поінформувало пані д-р Клюфас та інших авторів листів про своє рішення перевірити ці матеріяли та очевидно, їх виправити. Справа почалася з того, як д-р Галина Подюк-Клюфас переслала копію листа від п. Міллера до „Свободи" і цей лист та відповідні коментарі до нього були надруковані в „Свободі" і в англомовному „Українському Тижневику". Відгомін на ці матеріяли мусів бути дуже великий, бо вже кілька днів після того п. Міллер телефоном звертався до „Свободи", щоб йому переслати ці числа, в яких були матеріяли і коментарі на тему його листа. Також численні читачі переслали „Свободі" копії своїх листів до згаданого видавництва. Повідомлення і коментарі на цю тему були надруковані в „Свободі" з 26-го січня, а в англомовному „Українському Тижневику" з 30-го січня. Вже 3-го лютого ц.р., отже заледве кілька днів після опублікування тих матеріялів, екзекутивний директор Видавництва Комптона Франк Балзано написав іншого листа до д-ра Галини Подюк-Клюфас, який фактично заперечує, в кожному разі не потверджує попередніх нісенітних виводів п. Міллера, натомість дякує за завваги та заповідає перевірку квестіонованих матеріялів. У листі п. Балзано дослівно сказано:

„Дорога д-р Подюк-Клюфас: Я маю Вашого листа з 19-го січня відносно редакційних матеріялів в Енциклопедії Комптона про Росію і Україну. Політикою Видавництва Комптона завжди було публікувати найліпшу енциклопедію, написану цікавим стилем, точну і завжди доведену до останнього часу. Власне тому ми раді, що маємо Вашого листа і матеріял в ньому. Прохаю Вас прийняти запевнення, що наша редакційна рада візьме під увагу ці матеріяли і Ваші завваги до них. В цій справі ми вже є в контакті з нашими дорадниками..."

Університет Чикаґо сам старається про введення українських студій

Чикаґо. — Університет Чикаґо минулого року виявив зацікавлення в тому, щоб включити українську мову в програму своїх славістичних студій і голова цього відділу, проф. Едвард Станкевич, сам звернувся до пані Віри Боднарук, пресової референтки Окружної Ради Союзу Українок в Чикаґо, з пропозицією, щоб вона порозумілася з місцевою українською громадою, щоб та з черги постаралася про необхідні фонди для введення в тому університеті студій української мови, із маґістерськими ступенями включно — інформує Леся Хіч, із Української Студентської Організації при тому університеті. Леся Хіч пише:

Впродовж останніх 10 років Університет Чикаґо, один з найкращих університетів в Америці, та відомий по цілім світі із-за своєї дослідної праці в різних академічних ділянках, постійно поширює свій факультет славістики, включаючи якнайбільше слов'янських мов у свою програму. Там викладають курси: російської, польської, чеської, сербохорватської та литовської мов і літератур.

Кожний раз, коли Університет Чикаґо бажав включити ще одну мову у факультет славістики, він звертався до поодиноких громад в окрузі за фінансовою підтримкою. Доказом успіху є ці всі існуючі курси мови й літератури. Громада чехів уже від 1962-го року дає університетові від 3,000 до 5.000 дол. річно та плянує зібрати 500,000 дол. на катедру. Польська громада також вже від 8-и років спонзорує річний баль, а якого ввесь прихід іде на польські студії при університеті Чикаґо. Річний даток виходить 4.000 до 6,000 дол.

До цього часу при чикаґівському університеті ніколи не було окремого курсу української мови, або української літератури, хоч про структуру та історію української мови часами подавано в курсах історії слов'янської лінгвістики й в семінарях.

Минулого року університет Чикаґо виявив зацікавлення включення української мови в програму славістики. Професор Едвард Станкевич, голова відділу славістики, звернувся до Віри Боднарук з просьбою, щоб вона нав'язала контакти з українською громадою в Чикаґо та повідомила її про наміри університету давати українську мову своїм аспірантам на маґістерські й докторські ступені, з цим що потребує на це фінансову підтримку від української громади. Курс української мови брали б всі студенти-аспіранти славістики, а особливо спеціялісти в лінгвістиці.

Окружна Рада Союзу Українок та Відділи Округи Чикаґо взяли на себе обов'язок достарчити фінанси на курс української мови при університеті Чикаґо на три

(Закінчення на стор. 6-ій)

Нюйоркська Телефонічна Компанія добивається затвердження підвишки оплат за телефонічні послуги

Ню Йорк. — Нюйоркська Телефонічна Компанія звернулася до Комісії Публічної Служби з проханням затвердити вимагану нею двоступеневу підвишку цін за телефонічні послуги для її клієнтів у висоті 29.1 відсотків, яка збільшить прибутки компанії на 391 мільйон долярів річно. Керівники компанії мотивують своє домагання підвишки цін конечністю поліпшення телефонічної обслуги в районі метрополітального Ню Йорку. Вимагана підвишка є найвищою з усіх дотеперішніх. Безпосередня тимчасова підвишка виноситиме 20.7 відсотків і дасть компанії 284.1 мільйонів долярів нових прибутків і дальша уже постійна підвишка збільшить ці прибутки на 106.84 мільйонів долярів до загальної суми 391 мільйона долярів. Основна місячна оплата за користування телефоном в самому місті Ню Йорку, яка охоплює 75 розмов, збільшиться із 6.08 дол. до 7.34 дол. місячно. Ця остання сума у висліді дальшої перманентної підвишки збільшиться на 51 цента до 7.85 дол. місячно. В інших містах Нюйоркського стейту місячні оплати будуть збільшені пропорційно до існуючих там ставок.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ми застукали, і нам відкрито

У Святому Письмі сказано: „Стукайте, і вам відкриють!" Очевидно, що не завжди відкривають там, що стукають, бо часто залежить це від того, з якою вірою хто стукає. У випадку, про який мова, наша громада застукала, і їй відкрито, щонайменше заповіджено, що відкриють.

Маємо на думці видавництво Енциклопедії Комптона в Чикаго, яке ненауково і не згідно з правдою подало матеріяли про Україну. Можна припускати, що немало осіб завважило це — як ми вже звикли казати — „мрякобісся", але активно зареагувала пані д-р Галина Клюфас із Сиракюз, звернувши видавництву увагу на плутанину. Одержавши у відповідь на це ще більш „мрякобісного" листа, вона переслала його до „Свободи", яка впродовж кількох днів „розтрубіла" цю справу в українському щоденнику і англомовному тижневику. Від цього й почалося „стукання" наших громадян дослівно від узбережжя до узбережжя Америки. Між десятками й десятками пересланих копій листів на окрему увагу заслуговують листи нашої студентської молоді. Не менш відрадним явищем є те, що всі ті листи, щонайменше велика більшість із них, писані в дуже спокійному тоні і речево.

„Стукання" допомогло. На іншому місці в цьому числі подано текст нового листа, цим разом уже екзекутивного директора видавництва Комптона до пані д-р Галини Подюк - Клюфас, в якому видавництво заповідає перевірку квестіонованих матеріялів про Україну. Копії цього листа висилає тепер згадане видавництво і до багатьох тих, що відгукнулись на надруковані в „Свободі" матеріяли, „стукаючи" до видавництва в цій справі. Отже, наша громада зробила своє діло, „застукала", і є багато виглядів на те, що їй відкриють.

Справа з видавництвом Комптона є тільки одною з численних подібних, і вона, крім позитивного досвіду з „стуканням", вказує на ще одну річ, яку треба завжди мати на увазі: поважні американські видавництва, які допускаються плутанини в писаннях про Україну, здебільша роблять це не зі злої волі, а просто з незнання справи чи фальшивого її знання, яке постійно поширюють вороги української правди. В таких випадках наше „стукання" не може не мати успіху, тим більше, що маємо вже ряд джерельних наукових праць, включно з Англомовною Енциклопедією Українознавства, на які можна з довір'ям покликатись.

Головне — „стукати"! Досвід з видавництвом Комптона до цього більше ніж заохочує.

Настрої проти комуністів

В американській пресі промайнула цікава вістка про те, що в американській Демократичній партії є деякі впливові члени, які свої очі звернули на сенатора із стейту Вашингтону, Генрі М. Джексона, як на можливого президентського кандидата в 1972-му році. Сам сен. Джексон заперечив таку можливість, вказавши на найбільшу популярність кандидатури сен. Едмунда Москі з Мейну. Зате він підкреслив необхідність, щоб Демократична партія змінила свій підхід у справах закордонної політики, бо коли цього не зробить, то програє вибори в 1972 році.

Річ у тім, що від часу правиборів і виборів у 1968 р. всі демократичні кандидати на президента неначе перелицьовувались у противосних заявах. У закордонній політиці Демократичну партію репрезентують її речники — сенатори - „голуби", які є за „відкликання" Америки з Південної Азії, за частинний „відхід" з Европи, за редукцію бюджету оборони, за визнання комуністичного Китаю.

Це перечить виразній антикомуністичній філософії і закордонній політиці таких демократичних президентів, як Вільсон, Труман, Кеннеді і Джансон. Формування закордонної політики Демократичної партії ліберальними інтелектуалами і такими дипломатами, як Гарріман, не знаходять повного схвалення в рядах Демократичної партії. Президент централі робітничих спілок Джордж Міні, демократи з південних стейтів, як ось новопризначений секретар скарбу Коннелі, впливові публіцисти - коментатори Джозеф Алсоп, Вілліям Вайт, проф. Джан Рош — це демократи, але прихильники виразної антикомуністичної політики, спертої на могутній збройній силі. Кандидатура сен. Джексона з маркою „приятеля Пентагону" не має шансів на успіх в Демократичній партії, але самий той факт, що ту кандидатуру називають, ще раз доказує, що в усьому американському суспільстві без уваги на партійний поділ, перевагу мають таки антисовєтські, антикомуністичні настрої і що більшість американців добачає найкращу запоруку своєї безпеки — у збройній потузі.

М. Петрович

ІЛЮЗІЇ МИРНОГО СПІВІСНУВАННЯ

Німецький канцлер Брандт був у 1970 році найпопулярнішою особою у західньому світі. На нього впало найбільше голосів у щорічному конкурсі „Тайму", і той найменував його найпопулярнішим політиком Заходу. Причина лежить у тому, що Брандт, ставши канцлером соціялістично - лібер альної більшости в Німецькій Федеративній Республіці — спішно, за тихою, а то й явною підтримкою західніх політиків — почав на практиці реалізувати до того часу досить теоретичні заложення мирного співіснування з СССР. Першим його кроком у тому напрямі було підписання совєтсько - німецького договору, згодом польсько - німецького, започаткування переговорів з комуністичною „Німецькою Демократичною Республікою". Усі ці політичні заходи зустрічалися з оплесками не тільки так званих ліберальних кіл Заходу, але й схваленням західніх урядових кіл.

Проте, часи співіснувального „штурм унд дрангу" вже належать до минулого. Всі познаки на політичному обрії вказують на те, що надії на практичне здійснення мирного співіснування з Москвою на широку скалю „розвіваються з в і т ром". Крім компліментів вбік „розсудливої політики Брандта", що пролунали з Москви після підписання совєтсько-німецького договору, дотепер не можна завважити якихось практичних совєтських кроків, які вказували б на дійсну, не пропаґандивну зміну совєтської політики вбік нормалізації стосунків з Заходом.

Після підписання совєтсько - німецького договору не тільки канцлер Брандт та його уряд, але й увесь вільний світ очікували від Москви поступок у справі Берліну, надіялися, що Москва зробить натиск на Ульбріхта і таким чином приспішить також нормалізацію внутрішньонімецьких с т о сунків між двома німецькими державами, НФР і НДР. Канцлер Брандт виразно заявив, що доведення до успішного завершення переговорів у справі Західнього Берліну є передумовою ратифікації совєтсько - німецького договору.

Як дотепер, усі надії щодо цього виявилися даремними. Альянтські переговори у справі Берліну безуспішно продовжуються у безконечність, майже на лад пресловутих уже північнокорейських і американських переговорів в Парижі. Москва й далі вперто стоїть на своїх давніх позиціях, намагається перевести у життя свою тезу про „невтралізацію" Західнього Берліну, перетворення його у „вільне місто", припинення його політичних зв'язків із Західньою Німеччиною. Впарі з тим з благословення Москви комуністи Східньої Німеччини майже безупину ставлять перешкоди, в нормальних к о м унікаційних зв'язках між Західнім Берліном і НФР, бажаючи таким чином на практиці довести до перервання політичних зв'язків між вільним Берліном і Західньою Н і м е ччиною. Протягом останнього часу й уряд Східньої Німеччини, очевидно за апробатою Москви, висунув пропозиції щодо Західнього Берліну, які на практиці покриваються з політикою Москви. Згідно з пляном Ульбріхта Західній Берлін мав би стати „невтральним" містом і затримати тільки культурні зв'язки з різними державами, в тому числі і з Західньою Німеччиною.

Немає жадного сумніву, що ця політика Москви заганяє в сліпий кут усі дотеперішні західньонімецькі політичні заходи в справі наладнання нормальних стосунків із східнім бльоком. Під великим знаком запиту стоїть взагалі добра воля Москви щодо нормалізації стосунків не тільки з НФР, але й взагалі з Заходом. Виходить, що калькуляції Заходу, в яких бралось до уваги, що Москва зацікавлена у мирному співжитті з Заходом у зв'язку з сучасним совєтсько - китайським конфліктом, а також у зв'язку з внутрішньо - совєтськими труднощами — не справджуються. Московська політична тактика як дотепер іде й далі старими „ленінсько - сталінськими" шляхами, ставить собі за мету розбиття та послаблення „капіталістичного світу" й „будівництво соціялізму" у цілому світі.

У зв'язку з цим сучасну совєтську політику співжиття на Заході, мабуть, помилково розцінили. Москва уважає цю політику тільки тактичним засобом, що має за завдання забити клин між Західньою Европою та Америкою, внести недовір'я у дотеперішній с п і л ь ний фронт, розбудити оптимістичні надії на здійснення політики мирного співжиття і тим самим поглибити внутрішні протиріччя між прихильниками та противниками такої політики. Тільки так розцінивши політичну мету Москви, можна зрозуміти, чому вона не йде навіть на найменші поступки в справі Берліну. Москві не залежить на практичному здійсненні жадних постулятів мирного співжиття, їй залежить на використовуванні ідей мирного співжиття для послаблення єдности й сили Заходу.

Крім того, збуджуючи надії Заходу в справі нормалізації стосунків, Москва розраховує на чисто практичні, господарські користі. Так, наприклад, у зв'язку з західньонімецькою політикою співжиття, надзвичайно пожвавилися вже економічні стосунки між західньонімецькими капіталістами й СССР. Розгортаються широкі пляни західньонімецьких капіталовкладів у надшарпане кризами совєтське господарство, зміцнення торговельних стосунків тощо. До речі, слід сказати, що й на цьому відтинку московська політика йде старими ленінськими шляхами. Совєтську економіку помагав Захід

(Закінчення на стор 6-ій)

Василь Маркусь

МУЖ ПРОВИДІННЯ

II

Болів наш Блаженніший і тим, що немає в нас однодушности щодо насущних справ нашої Церкви. Ми не від того, щоб патріярхат нам дали. Але коли треба твердо постояти, коли треба наразитися на непопулярність, коли треба й до високих трон сказати тверде слово, то чогось серед нас і літеплі, і сіромудрі, і пізні, і „Івани, чия хата скраю". Тому тверда дійсність і відповідальність прямо вимогла такі слова у Блаженнішого Иосифа про ці справи:

„Яка будуюча є жертвенність патріярхальної акції, при всіх її невдачах упродовж віків і людських недомаганнях! Чи це все мало б піти надармо? Не треба слухати жадних спокусливих підшептів і ворожих Церкві намов! Дасть Бог, ми дійдемо до патріярхату, бо то Божа справа. В єдності сила, і патріярхат є одинокий чинник, що може з'єдинити в Христовій Церкві, під видимим головою Папою Римським, духово і національно увесь наш народ, чого Архиєпископські Синоди дали вже запоруку і докази, і тому всі Владики, духовенство, чернецтво і народ є зобов'язані їх виконувати та переводити в життя, якщо ми самі не хочемо себе заперечувати і поволі зникати з лиця землі".

„Годі було ясніше та виразніше визначити дорогу, кудою іти і як нам усім бути. Іноді чуються такі зауваження навіть з уст людей доброї волі та прихильних ідеї нашої помісности і патріярхату: „Якщо є постанови Архиєпископського Синоду, то чого Верховний Архиєпископ не дає доручення їх виконувати?.." Ці претенсії, від кого б вони не походили, випливають з нічого іншого, як із нашого хронічного „скривання за чужі плечі" і „нехай хто інший робить". Верховний Архиєпископ довів до Синоду, вчинив усе, щоб зробити цей Четвертий Архиєпископський Синод УКЦеркви справді історичною подією, і далі послідовно здійснює свої прерогативи, виконує свій обов'язок Архипастиря. Про це свідчить хоч би і його останнє послання. А що робимо ми усі, від великих до малих, від тих, хто взяв на себе історичну відповідальність на Синоді, до священиків і мирян включно?!

Ставить нам Блаженніший Первоієрарх й цілком конкретно програму нашого народнього і релігійного життя в розсіянні. Він велить нам всесторонньо розбудовувати наше життя — церковне, культурне, економічне, а зокрема думати про духові добра і їх помноження, про науку. Він бачить, що саме через внутрішню розбудову спільнота стає сильною, і лише тоді з нею рахуються інші. І лише тоді ми також допоможемо нашому народові в поневоленні. Блаженніший про це не лише говорить, але й власною працею вказує, як це треба здійснювати. Приклад його розбудови конкретних установ, творення тривалих вартостей, які продовжували б нашу дію в наступні покоління, заслуговує на те, щоб ми всі передумали нашу настанову і громадську політику. А робить це він послідовно з глибоким господарським почуттям, сенс якого нераз ми, як громада, і одчиниці, затрачуємо. „Треба чесно багатіти і всім ощадно господарити" — яке просте і водночас глибоке батьківське наставлення! Послухаймо усі і це, бо той, хто каже, знає його твердий зміст.

За короткий час постали в Римі з ініціятиви і під безпосереднім проводом Кир Иосифа установи, яких ми не мали століттями в столиці Вселенської Церкви: Український Католицький Університет з музеєм, Собор Святої Софії — символ нашої єдности й присутности у Вселенській Церкві як помісної Церкви, а не якогось гібридного додатку; монастир і осередок Отців Студитів „Студіон" в Кастель Гандольфо, а останньо привернено Українській Церкві майже втрачену позицію — історичний храм-заповідник св. Сергія і Вакха у Римі. В Інсбруці знову вчаться українські богослови. Потребуючі дочірні Церкви у світі також одержують допомогу через руки Верховного Архиєпископа.

Все це є приклад здійснювання помісности і кладення основ під патріярхат. Вчинив це Блаженніший Иосиф майже самотужки, приєднавши до співпраці відданий гурт духовних та викликавши жертвенність в окремих щирих душ та установ. Як на наші умови, ця жертвенність була спонтанна, щира і помітна. Але в обличчі великих плянів і труднощів, що їх має наш великий будівничий церковної єдности і помісности, вона ще недостатня. Недостатня, бо спирається на добру волю одиниць, на припадкові жертви. Вже понад рік говориться у нас про Патріярший Фонд, про потребу твердої фінансової бази для Верховноархиєпископськ и х установ тепер і в майбутньому. Слабо посунулася ця справа вперед. З ініціятиви мирян подекуди збираються фонди, розпочато систему самооподаткування. Але висліди покищо обмежені. Чого ж не можна розпочати акцію з більш авторитетного кінця? Чого не розпочати єпархіяльні збірки і творення фонду по є п а рхіях? Правда, деякі єпископи про це думають і прихильні ідеї Фонду, але важко якось почати. Якщо покищо не виходить на вищому щаблі, чи не могли б за це взятися парафії?! В Америці і Канаді напевно половина парафій можуть дозволити собі на самооподаткування на Патріярший Фонд мінімум сто долярів у місяць. Це могли б зробити й деякі установи, а за ними з меншими

(Закінчення на стор 6-ій)

ЖІНКИ В ШВАЙЦАРІЇ

Як не дивно, але досі в Швайцарії усю керму державного життя держали чоловіки. 12 років тому була вже спроба добитися права голосування, але вона не вдалася. Серед жінок поширювалося із-за цієї причини обурення, бо в цілому світі не мають права голосу жінки тільки в таких державах, як Савді Арабія, Йорданія, Кувайт, Ємен, а також Ліхтенштайн, автономна частина Швайцарії.

В неділю 7-го лютого швайцарські виборці - чоловіки вирішили 621 403 голосами проти 323 596, окремим додатком до конституції, надати жінкам права брати участь у федеральних виборах.

Кореспондент Томас Гамільтон („Ню Йорк Таймс") пише, що тепер, після отримання права голосу у федеральних виборах, швайцарські жінки збираються на боротьбу з економічними й соціяльними несправедливостями. Далекойдучі цілі „визволення жінки" вони залишають поза своєю увагою.

Гертруда Жірард, голова суфражисток в Швайцарії, заявила, що, хоча жінки радіють здобутим осягом, перед ними ще довгі роки, поки вони здобудуть ті права, якими втішаються американські жінки. Вона вважає вчорашню перемогу тільки політичним осягом. Але це зовсім не зменшує іншого роду жіночої дискримінації. Після одруження чоловік автоматично набуває право контролі над грішми своєї жінки. Заміжня жінка не може купити посілости і затягнути позички без підпису чоловіка. В деяких із 22 кантонів, особливо німецькомовних, центральної і східньої Швайцарії, існує закон, що жінка без згоди чоловіка не може відкрити банкового конта, дістати працю чи пашпорт. До цього у великій мірі спричинилося старе наполеонівське цивільне законодавство, яке існує в Швайцарії з часів, коли вона була сателітом Франції.

У значній мірі домінантну поставу чоловіка пригасили осяги талановитих жінок, які відзначилися в правничих науках, медицині і журналістиці, а деякі навіть на урядових постах в кантонах, де їх жінкам дозволено займати.

Хоча наступної осени жінки зможуть голосувати у виборах до федерального парляменту, Гертруда Жірард заявила, що політична кар'єра жінки — це тільки засіб для осягнення інших цілей. Досі просто було б важко назвати якунебудь жінку, яка займала б високе становище в промислі або банківництві. Немає вирівняння поміж платнею і працею. Якщо навіть жінка здобула якесь становище середнього рівня, її платня на 25 відсотків менша він платні чоловіка, що виконує ту саму працю. При розірванні подружжя жінка дістає аліменти для себе й малолітніх дітей, але суди не дають їй жадного уділу в підприємстві її чоловіка, хоча б вона працювала в цьому підприємстві разом з ним протягом усього подружнього життя.

(Л. К.)

РАДІОСТАНЦІЇ І СПОРТОВА ОЛІМПІЯДА

Здавалося б, що між радіовисильнями і спортом немає особливо великого споріднення. Правда, в Совєтському Союзі всі радіовисильні передають вранці „фізкультурну зарядку", якою мало хто користується, бо перед тим як бігти на роботу, треба ще вмитися й поснідати.

У 1972 р. на території Західньої Німеччини, в Мюнхені, має відбутися чергова Спортова Олімпіяда. В таких олімпіядах беруть участь більшість країн світу, в тому числі й СССР та країни - сателіти. Москва посилає на такі олімпіяди професійних спортовців, які живуть не лише для спорту, а й із спорту. Вільний світ посилає спортовців - аматорів. Але перед організаторами Олімпіяди в Мюнхені вирінула не ця давня проблема, а дійсно нова: Совєтський Союз із різних сторін і під різними кутами взявся „обстрілювати" Бонн та Мюнхен, суґеруючи думку що в баварській столиці у 1972 році Світова Олімпіяда може відбутись, а може й не відбутись. Німецьких бюрґерів це не на жарт затривожило.

Справа в тому, що саме в в Мюнхені працюють дві американські потужні радіовисильні: „Вільна Европа" і „Свобода". Перша надає інформації про Америку і світові події мовами країн-сателітів, а друга — кількома мовами народів СССР, в тому числі й українською. Обидві радіовисильні формально є приватними й утримуються на добровільно жертвувані фонди. Дуже можливо, що при певній нестачі фондів (а їх треба дуже багато на утримання майже 2 000 працівників тих радіовисилень та чи інша радіовисильня діставала дотацію з „кишені" Центрального Розвідчого Управління ЗСА. Не секрет, що інформація і розвідка в цих країнах тісно співпрацюють, бо йдеться в кінцевому висновку про одно — про новини, про їх одержання та їх розповсюджування.

Совєтська преса, східньонімецька преса і навіть деякі видання в Західній Німеччині, не обов'язково ліві, вхопились за вістку про субсидії з розвідки (американських станцій американською ж таки розвідкою), як потопаючі за соломинку! Мюнхенський журнал „Штерн", наприклад, піддає думку, що коли б західньонімецькі власті не продовжили дозволу - ліцензії на працю тих двох американських радіовисилень, то вони були б вимушені кудись вибратись із Мюнхену. А інакше, мовляв, буде загрожена мюнхенська Світова Олімпіяда... Московські „Известия" з 9-го лютого в інформації свого кореспондента з Бонну цілком і повністю підтримують журнал „Штерн": „Якщо до 1972 р. розташовані в Мюнхені і субсидовані американським Ц е нтральним Розвідчим Управлінням радіовисильні „Вільна Европа" і „Свобода" не припинять своїх передач, то мюнхенська олімпіяда, можливо, не відбудеться".

І для не політика зрозуміло, що Москва і покірні

(Закінчення на стор. 5-ій)

РЕЗОЛЮЦІЇ

Собору Українського Євангельського Об'єднання в Північній Америці, що відбувся в днях 25-27-го вересня 1970 року в Оштаві, Онт., Канада.

(2)

6. Тому, що видання, цебто друк Історії Українського Євангельсько-Реформованого Руху вимагатиме щонайменше десять тисяч долярів, постановлено п о д я кувати всім тим українським євангеликам, які вже здекларували та сплачують свої значні пожертви на цю ціль, і проситься всіх тих, які ще цього не зробили, включитися в цю акцію. Щоб облегшити справу збірки, рекомендується д е к л я рувати більші суми і сплачувати їх ратами. Для переведення цієї збірки Головна Управа УЄО уповноважила Пропам'ятний Видавничий Фонд ім. В. Кузіва в Ірвінґтоні, Н. Дж.

7. Домагатися, щоб національні і міжнародні церковні та громадські організації мобілізували опінію вільного світу і рішучо виступали перед совєтським урядом проти переслідування релігійного життя в тій країні, домагаючись повної свободи для всіх релігій і віроісповідань. Щоб він, відділивши Церкву від держави, також відділив державу та свою партію від Церкви і не змушував її та її слуг служити його політичним цілям. Щоб держава і партія перестали вмішуватися в релігійне життя своїх громадян і не шиканували та не переслідували їх. Це є нічим іншим, як новітньою інквізицією та духовою тиранією, коли уряд і його партія втручаються в приватне духове життя своїх громадян. Це вже давно стало ганебної пам'яті пережитком у справді поступових західньодемократичних державах. Це — порушення основних вольностей і прав людини.

Постановлено висловити рішучий протест проти жорстокого переслідування Ради Церков Євангельських Християн - Б а п т истів з її членством в Україні і в цілому Совєтському Союзі, тримання її в нелегальному стані за те, що вона не погоджується бути під контролею атеїстичного совєтського уряду і комуністичної партії, домагаючись повної релігійної свободи в країні. Під цю пору багато членів цієї церковної організації перебувають по в'язницях і на засланні, де вони переходять різні інквізиторські тортури, а є й такі, що вже в них погинули. Постановлено просити Об'єднані Нації та Світову Раду Церков зацікавитися долею цих новітніх мучеників за свободу сумління та слова.

8. Висловити найрішучіший протест проти свідомо провадженої к р е млівським комуністичним урядом русифікації України в своїх імперіялістичних і колоніяльних цілях, що особливо виразно було засвідчене публікаціями та ствердженнями Івана Коляски, Анатолія Кузнєцова та д-ра Бориса Доценка. Запротестувати якнайгостріше проти брутального й жорстокого переслідування совєтським урядом діячів української культури в Україні, де під закидом „буржуазного націоналізму" тортуруються їх тільки за те, що вони домагаються для українського народу тих самих прав у „його суверенній Українській Радянській Соціялістичній Республіці", що їх мають росіяни в своїй країні та й в самій Україні Вони домагаються також свободи думки та слова. Не інакше там трактується й інші народності, включно з жидівським народом і тими росіянами, які змагаються за лібералізацію відносин. Постановлено осудити і якнайгостріше запротестувати проти відродження с т алінського поліційного терору в Україні та взагалі в Совєтському Союзі, який виконують там Кремлем контрольовані уряд і партія через КҐБ і підпорядковане йому судівництво, що мало б стояти на сторожі права та справедливости.

9. З огляду на те, що Головна Управа УЄО має певні труднощі зі своєчасним вплачуванням своєї вкладки до Комітету Українців Канади та допомоги для Світового Конґресу Вільних Українців і що трапляються українські євангельські громади або поодинокі українські євангелики, які не усвідомлюють собі вповні своїх обов'язків у цій справі в той час, коли наша участь у цих українських центральних установах є дуже важливим чинником, — постановлено доручити к а н а д і йському скарбникові УЄО, щоб він і надалі щороку висилав спеціяльне звернення з просьбою про вкладки і пожертви на ці цілі до нашого членства і приятелів у Канаді. Жертводавці отримають посвідки на свої пожертви від цих українських центральних установ, а УЄО матиме відповідний кредит у них на конто сплати своєї вкладки чи допомоги. Таким же самим способом членство і приятелі в ЗСА можуть посилати свою допомогу для СКВУ через касу Головної Управи УЄО. Наше посередництво у збірці цих вкладок і пожертв не повинно мати неґативного впливу на збірку пожертв для праці УЄО та видання „Євангельського Ранку". Це зовсім різні справи.

10. З огляду на змінені обставини нашої праці УЄО змушене тепер більше спирати свою працю на індивідуальному членстві. Ще минулого нашого Собору постановлено оформити в цьому дусі вже існуюче членство та приєднувати нових членів. Тому згідно з цією постановою за дійсних членів УЄО уважається тільки тих осіб, які виконують моральні та фінансові зобов'язання супроти своєї організації. Тільки вони мають право брати участь у Соборах УЄО з правом рішального голосу. Вийняток становлять особи, які листовно докажуть свою неспроможність давати матеріяльну підтримку, а Головна Управа УЄО їм це узглядн[и]ть так, як це практикується в культурному світі.

11. Постановлено й далі вживати заходів, щоб зорганізувати тижневу чвертьгодинну українську євангельську радіопередачу в Україну і взагалі за залізну заслону. Для цього при Головній Управі УЄО існує спеціяльна комісія

12. Вітається можливість видання сучасною літературною мовою творів Григорія Сковороди, а також вельмишановних фундаторів, які погоджуються ф і н ансово цей задум зреалізувати. Висловлюється їм глибоке признання та подяку за цей великий християнський та національний чин. Це особливо важливе діло розпочати саме два роки перед тим, коли в 1972 році український нарід відзначатиме 250-річчя з дня народження Г. Сковороди. Висловлюється якнайсердечніші побажання успіху в цій праці проф. Ярові Славутичеві, який погодився цей переклад робити та проф. П. Ковалеву, який погодився переклад перевіряти, як і всім тим особам, які будуть чим би то не було в цьому допомагати. Запевняється всіх зацікавлених, що УЄО не має при цьому ніяких побічних сектярських замірів і шукатиме для цього видання спонзорства в українських наукових установах. Для видання цих творів ще буде покликано спеціяльний комітет. Віроісповідна приналежність членів цього комітету не гратиме ніякої ролі. Це має бути строго наукове і при тому популярне видання, щоб кожен українець міг пізнати з нього Г. Сковороду таким, яким він був у своєму житті та думках.

(Продовження буде)

СВЯТКУВАННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ В УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДАХ

Громада у Вилимантику урочисто відзначила Роковини Державности

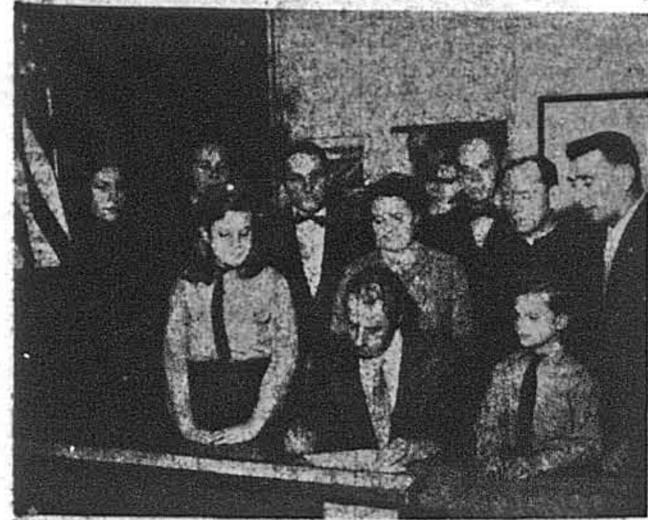

Посадник міста Ноел підписує Проклямацію дня 22 січня. Біля нього стоять: Патриція і Фейтс Мурин. (Зліва у другому ряді стоять:) пані Марія Бабій — голова Відд. „Самопоміч", Впр. о. А. Назаревич — парох Української Католицької Церкви, Михайло Тимків — голова Відд. УККА. В останньому ряді (зліва): панна Ярослава Сенчиковська — голова Осер. СУМА, Михайло Шулевський — секретар новоствореного Відд. „Самопоміч" і заступник секретаря „Провидіння", кол. голова УНДому І. Наумець і Василь Олійник — секретар 387 Відділу УНСоюзу.

Вилимантик, Конн. — В неділю 7-го лютого місцева українська громада врочисто відзначила 53-ту річницю відновлення української державности. Заля Українського Народного Дому була виповнена не тільки членами цієї добре зорганізованої української громади, але також гістьми з Норвич та Колчестеру.

Свято влаштоване Відділом УККА у Вилимантику, попередила одно-годинна програма передана місцевою радієвою годиною, яку веде п. Михайло Тимків, голова Відділу УККА.

Програму свята творили виступи дівочого хору „Жайворонки" Осередку СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку під дириґентурою інж. Романа Степаняка, деклямації, святочна промова д-ра Володимира Душника з Ню Йорку та читання офіційних проклямацій з нагоди „Дня Української Незалежности".

Саме свято почалося відспіванням американського національного гимну „Жайворонками", після чого п. Михайло Тимків офіційно відкрив програму, вітаючи гостей та підчеркуючи значення святкування річниці незалежности української держави. Хор „Жайворонки" виконав ряд пісень відомих українських композиторів М. Гайворонського, І. Соневицького, Р. Купчинського, Федорова, Р. Степаняка та М. Фоменка, з виступами солісток Марти Степаняк-Кокольської та І. Куцої. Музичний супровід на піяні виконав проф. Тарас Левицький. Відповідні патріотичні вірші деклямували І. Майнич, М. Мотиль та П. Бобрик, а урядові проклямації губернатора Томаса Дж. Мескіла та посадника Альфреда Ноела відчитали М. Сенчиковський та п-а Л. Олійник. Посадник Вилимантику п. Ноел та його дружина були присутніми на святі.

Д-р В. Душник промовляв по-українськи та англійськи. Підчеркуючи значення проголошення української державности, промовець говорить про топтання прав людини совєтським урядом в Україні та про систематичне переслідування українських культурних діячів. Промовець закликав присутніх піддержувати УККА та всі його заходи в справі допомоги поневоленому українському народові.

На святі теж промовляв коротко п. Упітіс Петеріс, голова латвійської національної організації Коннектикат, який говорив про конечність ближчої співпраці всіх поневолених народів проти спільного ворога.

П. В. Олійник, секретар місцевого Відділу УККА, подякував всім присутнім за участь у святі.

Під час перерви д-р В. Душник дав інтерв'ю п. Дж. Джансонові для передачі на місцевій радієвій стації (ВІЛІ). Він говорив про значення святкувань річниць української державности та про переслідування українського народу Москвою. Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

Після концерту управа УККА та дирекція Українського Народного Дому влаштували прийняття для хору „Жайворонків" та гостей, під час якого короткі промови виголосили п. Тимків, посадник Ноел та п. К. Василик, голова Осередку СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку, який прибув з хором. Присутніми на концерті та прийнятті були теж всч. о. Андрій Назаревич, парох української католицької церкви у Вилимантик, з дружиною, та всч. о. Петро Огірко, парох української католицької церкви в Колчестер, Конн.

З життя української громади в Лудлов, Масс. і околиці

Завдяки невтомній праці пані Нелі Лехман, яка підготовила імпрезу Святого Миколая, членкині хору при українській католицькій церкві св. апп. Петра і Павла приготовили товариські сходини і перекуску, але цього самого вечора, 13-го грудня 1970 р., нашу громаду постигла сумна вістка про смерть нашого духового провідника бл. п. отця Миколая Дереша, що був нам усім як рідний батько.

По смерті свого духового провідника наша громада старається далі провадити працю і черговою імпрезою були Січневі Роковини, що їх відзначено в неділю 31-го січня 1971 р. святочною академією, присвяченою роковинам проголошення Державности і Соборности Українських Земель.

Програму свята започатковано відспіванням американського гимну. Свято відкрив окремим словом інж. В. Лехман, дириґент місцевого хору. Далі хор відспівав пісні: „Далека Ти" С. Людкевича і „Коли ви вмирали" — Гайворонського. Панна О. Глушевська віддеклямувала вірш Сосюри „Любіть Україну". Святочну промову виголосив В. Фіцик, з'ясовуючи, як дійшло до проголошення Незалежности і потім до Соборности Українських Земель. Деклямували вірші діти: А. Ганщак, П. Кремінець, П. Лехман, М. Лехман, М. Максимів, М. Пиріг і Б. Лехман. Вони відспівали пісні: „Чом, чом, чом" і „Заплакали карії очі". Хор відспівав ще пісні: „Ой горе тій чайці" Леонтовича і „Марш куреня бойків" (упівська пісня). Українським гимном закінчено академію. Треба висловити признання для інж. Лехмана, який не жалів часу і труду на вивчення пісень, а також Н. Лехман, яка учила дітей деклямацій і пісень.

Григорій Мисишин

Балтімор відзначив Роковини Самостійности і Соборности

Балтимор, Мд. (Б. С.). — Українці Мериленду відзначили величаво і врочисто 53-тю річницю проголошення Самостійности Української Народної Республіки та 52-гу річницю проголошення Акту Соборности Українських Земель. Заходом Відділу УККА губернатор Мериленду М. Мандел і мейор Балтимору Т. Д'Алесандро проклямували день 22 січня 1971 р. „Днем Української Незалежности". 19 січня мейор Балтимору прийняв українську делеґацію під проводом голови Відділу УККА і в її присутності підписав проклямацію.

Святочна Академія для відзначення роковин 22 Січня відбулася заходом Відділу УККА при співучасти місцевих організацій в суботу, 6 лютого, в год. 6-ій вечора в залі Дому Української Молоді. Свято започатковано відіграванням американського гимну Марійкою Радь. Проклямації губернатора Мериленду та посадника Балтимору відчитали Ляриса Саламаха та Роман Хома. Голова Відділу УККА Володимир Чорнодольський відкрив свято, вітаючи присутніх комбатантів українських армій, віце - президента Державного Центру УНР в екзилі проф. д-ра Миколу Степаненка та конґресмена Пола Сарбанеса з дружиною. Молодий конгресмен Пол Сарбанес, що його представив присутнім Степан Басараб, в своєму слові привітав українців із їхнім святом, виявляючи при тому знання підсовєтської дійсности з її національним та культурним терором та обіцюючи допомогти по своїй спроможности в поборюванні такого роду деспотизму.

Святочну доповідь виголосив д-р Микола Степаненко, професор славістики університету Дж. Вашинґтона, віце - президент Державного Центру УНР в екзилі та голова Комісії для справ культури при СКВУ. В своїй доповіді він говорив про ідеї Двох Січнів, що міцно і назавжди ввійшли в свідомість українців та стали програмою їхньої боротьби. Слова IV Універсалу УНР про те, що „Народна Українська Держава повинна бути очищена від насланих з Петрограду наїзників" та щоб „не жаліючи свого життя обороняти добробут і волю нашого народу" зобов'язують нас усіх і по сьогодні, вимагають дієвого патріотизму та поборювання усіх капітулянтських тенденцій. Доповідач передав привіт від Державного Центру УНР в екзилі присутнім творцям української державности 17-20 рр. та усій українській громаді.

У мистецькій частині Академії виступив бандурист Роман Левицький, виконуючи ряд пісень та мішаний хор ООЧСУ під управою проф. Миколи Кормелюка. Вірш Олега Стюарта „Двадцять Друге Січня" віддеклямував Олег Гудима. Свято закінчено відспіванням українського гимну.

Українська громада в Амстердамі, Н. Й., відзначила Січневі Роковини і Крути

В дні 31-го січня б.р. Амстердамська українська громада відзначила Січневі Роковини святочними сходинами. В цьому дні в українській католицькій церкві о. парох Лев Ліщинський відслужив Божественну Літургію в намірення українського народу та виголосив проповідь про значення Січневих Актів.

Особливу увагу звернув проповідник на акт об'єднання роками розділених українських земель в одну вільну Соборну Державу українського народу, стверджуючи, що крім територіяльного об'єднання мусить наступити духове об'єднання народу, тісно зв'язане з українською церквою, яке закріпить живучість цього історичного акту.

Опісля о годині 4-ій по полудні в Українськім Американськім Горожанськім Клюбі відбулися святочні сходини місцевого громадянства й околиці. Свято відкрив культурно-освітній референт Осип Пащак, вітаючи присутніх та заповідав точки програми. Вступне слово виголосив голова Відділу УККА проф. Семен Гнатківський. У своєму слові найперше закликав присутніх вшанувати однохвилинною мовчанкою творців цих актів та всіх тих, що віддали своє життя за їх здійснення.

Опісля ствердив, що проголошені державні акти знаходять все ширший відгук і прихильність у вільному світі. Численні стейти і міста Америки проголошують українські дні, українські прапори повівають на маштах стейтових і міських управ, а законодатні палати починають свої наради молитвами, що їх проводять українські єпископи і священики. Сенатори і конґресмени виголошують відповідні промови і пригадують, що українська держава перша впала жертвою московського імперіялізму. Вкінці заявив, що в цьому році перший раз повівав наш прапор побіч американського на будинку управи міста Амстердаму, за що склав щиру подяку посадникові міста Дж. Ґомулці. Проклямацію Українського Дня, видану посадником відчитала пані Лідія Базар. Святочну доповідь виголосив інж. Тимотей Лаба. Прелеґент підкреслив важливість, значення і непроминальну вартість цих актів та їх вплив на дальше формування українського політичного життя.

Опісля поставив питання, чому святкуємо ці всі віконмні дати та яке наше завдання тепер і на будуче, щоб український народ здобув своє місце в колі вільних народів. Українська держава проіснувала недовго, осуджування помилок тодішнього проводу не змінить ситуації, але їх треба вивчати, щоб їх не повторювати. Кожна істота і кожний народ змагають постійно до волі і кращого життя, за це йде безупинна боротьба. Вкінці висловив глибоку віру, що ідеї, проголошені в обох універсалах піднімуть нові покоління на боротьбу за їх здійснення.

Слідувала мистецька частина, яку виконала молодь середньої і початкової шкіл. Мирон Кривулич і Ярослав Бабала відіграли пісні: „Слава Україні", „Був собі стрілець". Діти нижчих кляс відспівали, при акомпаньяменті учениці Наді Семчук, пісні „Про батьківщину", „Від синього Дону до сивих Карпат" і „Наша славна Україна". Спомин про пам'ятний день відчитала Ярослава Римарук. Деклямацію „Майдан Софії" виголосили Маруся Бабала і Оля Шийка. Вірш про Крути — Петрусь Семчук, а вірш про Україну — Христя Шийка.

Доповідь про Крути українською мовою відчитала п-на Марта Свідерська. Вірш „На пам'ять борцям" з чуттям відрецитувала п-на Марія Варшона. Національним гимном закінчено ці святочні сходини. Програма тривала одну годину.

Мистецька програма була виконан молоддю, яку підготовили п-ні Домна Свідерська та проф. Мирослав Юрчук. Голова Відділу проф. Семен Гнатківський щиро подякував виконавцям і учасникам Свята.

Дмитро Олійник

І. СМОЛИЙ
У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'Ї
Ціна 2.00 доляри
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ У СТЕЙТІ МАССАЧУСЕТС ТА В БОСТОНІ

22го січня був Українським Днем у стейті Массачусетс та в Бостоні. Посадник міста Бостону Кевін Вайт підписав Проклямацію, а дня 22-го січня піднесено прапор над ратушем цього міста поруч з американським. Посадник прийняв також представників українських установ. На фото (зліва) стоять: д-р В. Бандера, представник Пластової станиці в Бостоні, Стефан Сологуб, голова Відділу Спілки Української Молоді Америки в Бостоні, за ними о. Степан Чомко, парох Української Католицької Церкви в Бостоні, перед ним Адріян Стецик, активний член Пласту, далі інж. Конрад Гусак, голова Відділу Українського Конґресового Комітету в Бостоні, потім панна Анна Гапій, активна членка СУМА Відділу в Бостоні, за нею стоїть посадник міста Бостону Кевін Вайт, який вручає підписану Проклямацію голові Відділу УККА інж. Конрадови Гусакові, позаду посадника стоїть отець протоєрей Української Православної Церкви в Бостоні о. Мирон Пахолка, перед ним активна членка СУМА панна Марія Гапій, за нею стоїть д-р Іван Дідюк містоголова УККА, голова Відділу Фонду Катедри Українознавства в Бостоні, голова Відділу за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви в Бостоні, п-і О. Федорів, голова Відділу Союзу Українок в Бостоні, активний пластун Петро Бандера, а біля нього стоїть адвокат Анна Чопик, головна радна Українського Народного Союзу.

Молодь переймає Січневі традиції

Ню Гейвен (МЯ). — Звідомлення про величні святкування Січневих Роковин в Ню Гейвені були б неповні, коли б ми належно не відмітили великої участи молоді в них. І так, на бенкеті в пошану січневих подій, який відбувся в суботу 23 січня ц. р., а який започатковано американським і українським гимнами, американський гимн відспівала Зуня Козюпа, дуже активна сумівка місцевого Осередка. Баль, який слідував по бенкеті, започаткувала народними танками украпська танцювальна група „Веселка". Виступ біля сорока молодих танцюристів викликав довгі оплески публіки та захоплені завваги зі сторони численних американських гостей.

В неділю 24 січня в Богослуженнях в намірення Українського Народу взяли організовану участь уніформовані відділи Пласту і СУМА. Вони теж взяли участь — зараз по церковних відправах — в урочистості покладення вінка під „Смолоскипом Волі", перед будинком управи міста в пошану героїв, що полягли за волю України. Святочну церемонію відкрив голова місцевого Відділу УККА д-р Михайло Снігурович, о. Йосиф Скульський проговорив молитву. Коротку промову в англійській мові виголосив проф. Іван Телюк. Вінок склав пластун Нестор Цибрівський в асисті двох сумівок: Олі Ложницької і Лариси Садівської. По зложенні вінка промовляв посадник міста Ню Гейвену, Бартоломю Ф. Гайда. Врочистість закінчено піснею - молитвою „Боже Великий, Творче Всесильний". Все це фільмувала місцева телевізійна стація і передала тричі наступного дня в рамцях новин, із прихильним українській справі коментарем.

Молодь не обмежилася до участи в загально громадських святкуваннях Роковин Січня а й сама виявила ініціятиву. Учні католицького Гайскулу „Нотр Дам" постаралися про те, щоб зацікавити проблемою України своїх товаришів і учительський збір. За їхніми стараннями, директор школи П. Волш видав „Декларацію" в пошану річниці проголошення незалежности України. Наші учні цієї школи мали в кожній клясі інформаційні доповіді про Україну

На знімці бачимо поруч американського і стейтового прапору український прапор, а теж „Декларацію" із Тризубом в будинку школи. Зліва до права стоять: Микола Салата, Роман Лисяк, директор школи Патрік Волш, Юрко Добчанський і Іван Буцяк — на самому переді Роман Кизик.

Січневі Роковини у Вотервліт, Н. Й.

Вотервліт, Н.И. — Заходом місцевого Відділу УККА і під проводом його голови, В. Кошикаря, з участю о. пароха, дек. д-ра Б. Волошина, визначних громадян, пластунок і сумівок в українських народних одягах — українська делеґація відвідала 20 січня посадника міста Вотервліт і вручила йому український прапор для вивішення його на будинку управи міста.

Дня 23 січня перед загальними зборами Окружного Комітету Відділів УККА столичної округи Олбані, зложеного з Відділів: Амстердам, Вотервліт, Когове і Трой, в домівці Українського Клюбу у Вотервліт, ред. Ів. Дурбак виголосив доповідь на тему: „Чому українська держава не втрималася?" Доповідач зупинився на внутрішніх причинах невдачі наших визвольних змагань з-перед 50 років.

Дня 7-го лютого відбулися в залі Українського Клюбу святочні сходини з приводу Січневих Роковин. Відкрив їх голова Відділу УККА, В. Кошикар, доповідь на тему „Росія й Україна" прочитав Р. Маселко. Він з'ясував нищівну політику Росії щодо України від Переяславського договору в 1654 р. аж до початку другої світової війни. Русифікація, терор, масове нищення українського народу, засилання мільйонів українців на Сибір, заселювання України москалями — це головні методи московської політики і за царів, і за комуністичного режиму. Доповідач подав жахливі цифри знищених і вивезених українців, що підірвали українську відпорну силу. Одначе Україна, яка витримала ці найбільш жорстокі й нелюдські переслідування Москви впродовж понад 300 років, вкінці здобуде свою власну державу.

В оживленій дискусії забирало голос багато промовців. Виринуло цікаве питання демократичної Запорізької Січі та консервативної Гетьманщини. Січ творила немов „державу в державі". Вкінці висловлено бажання, щоб доповідач дав доповідь про часи 1940-1970 рр. в Україні.

Відзначування Січневих Роковин історичними критичними доповідями з дискусіями про причини наших невдач — це щось нового в нас, що має вигляди на успіх. Дотеперішні трафаретні святкові академії з великою програмою, але з короткими, славославними доповідями, не вдоволяли слухачів. Може ця нова форма святкувань прийметься в нас, бо наші люди хочуть пізнати всю правду про нашу історію.

І. Д.

Святкування Січневих Роковин в Обурн, Н. Й.

Урочистість 22 Січня в Обурн, Н. И.

Наша Громада як і кожного року під проводом місцевого Відділу УККА вшанувала Великі Роковини Актів 22-го Січня 1918 і 1919 рр.

На українській радіопрограмі, якою провадить Л. Соснович, 17-го січня 1971 р. передано реферат: Два Січні — 1918 і 1919 р., та заклик до громадян міста Обурн, щоб взяли численну участь 22-го січня коло Сиіті Гол, де буде вивішений український прапор.

19-го січня 1971 р. відбулось святочне передання українського прапору посадником міста П. Летімор в присутності представників місцевого Відділу УККА, СУМА, Ветеранів Визвольних Змагань та молоді. Від місцевого Відділу УККА були: голова І. Торосус, секретар А. Рочий і член Л. Соснович. Він Ветеранів Визвольних Змагань 1918 і 1919 рр. були: В. Ченкаський, В. Наугольник та С. Балацак. Від Осередку СУМА ім. І. Франка: голова Я. Коваль, юначка Маріянна Гладун та юнак М. Федорчук в сумівських одностроях. В народних строях були: М. Коваль, В. Демчар, п-а Д. Голяк і Л. Дрочак.

Посадник міста Обурн, П. Летімор, підписав Проклямацію, що проголошує 22-го Січня — Днем Незалежности України, та закликає всіх громадян Обурну включитися молитвами з українцями, щоб скоро прийшов той час, коли завітає воля і свобода для України та всіх поневолених народів. З тієї нагоди в місцевім англомовнім часописі „Ситізен Адвертайзер" була поміщена знимка та допис про передання українського прапору. 22 січня в 8-мій годині рано зійшлися українці досить численно коло Сити Гол, хоч був робочий день, де було піднесено український прапор поруч американського й присутні відспівали Український національний гимн. З нагоди вивішення прапору була поміщена знимка в місцевім часописі.

Г. Г.

До 25-ліття діяльности Українського Допомогового Комітету в Бельгії

Брюссель. — В кінці 1970 року проминуло 25 літ з часу створення Українського Допомогового Комітету в Бельгії, УДК, громадської установи з політичних біженців, яку спершу очолив Микола Граб. УДК спочатку зайнявся правною обороною українських втікачів, бо в той час у Бельгії ще діяли совєтські репатріяційні комісії. Від 1952 р. обов'язки голови УДК виконує д-р Володимир Попович, з незмінним від 1950 року генеральним секретарем Правління УДК мґр Омеляном Ковалем, головою Світової Управи СУМ. Український Допомоговий Комітет, який видає місячну газету „Вісті", репрезентує українську громаду в Бельгії та в міру сил старається допомагати потребуючим родинам в тій країні, розвивати й підтримувати Рідну Школу, опікуватись молоддю.

Тепер у Бельгії живе кругло 3 000 українців. Завдяки заходам УДК їх визнано, як окрему національну спільноту. Останніми роками з допомогою УДК закуплено Оселю „Франкополе" в Арденах, для таборування української молоді й відпочинку старших, а в м. Звартенберґ придбано Український Дім. Із 12 000 українців, які по війні жили в Бельгії, залишилось яких 3 000 осіб. Питома вага української спільноти в тій країні невелика, молодь швидко підпадає асиміляційному процесові, хоча йому стараються протиставитись Церкви, Спілка Української Молоді та інші організації. В органі УДК „Вісті", за редакцією д-ра С. Божика, з 10 грудня 1970 року було сказано: „Найслабша сторінка українського життя в Бельгії — це асиміляція молодого покоління. Хоч чимало молодих людей пройшли вишкіл СУМ, до УДК вступило мало молодих членів. Чужа школа, оточення, мішані подружжя не сприяють збереженню української національної свідомости, та подібне явище, — сказано у „Вістях", спостерігається серед всіх інших еміграцій, за винятком лише жидівських громад".

Український Допомоговий Комітет у Бельгії нараховує тепер 11 філій, що об'єднують 400 членів — платників річної вкладки. Українська молодь у Бельгії „замало йде до шкіл і цим обмежує можливості здобувати відповідніші позиції в тутешньому житті". „Вісті" закликають українську молоду інтелігенцію в Бельгії „ширити інформації про Україну по різних наукових центрах та установах", зазначаючи, що та молодь „застрягла в приватному і професійному житті".

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА

Перша Конференція УІТ

25-го березня 1971 року відбудеться в Денвері перша конференція Українського Історичного Товариства під час річної конвенції Американської Асоціяції для поширення слов'янських студій (AAASS). Конференція буде присвячена оглядові українознавчих дослідів в ЗСА і Канаді, а також буде обговорена справа співпраці між українськими вченими і науковими установами. Конференція відбудеться у формі панелю з чотирма головними дискутантами, які в коротких доповідях представлять теперішній стан дослідів і студій українознавства. До участи в панелі запрошені такі доповідачі (подаємо в поазбучному порядку): проф. Богдан Боцюрків, проф. Любомир Винар, проф. Степан Горак і проф. Омілян Пріцак. Модератором панелю є проф. Богдан Винар, голова Відділу УІТ в Денвері. Під час конвенції AAASS відбудеться також виставка українознавчих публікацій.

Нові члени товариства

Цей список включає членів і членів прихильників УІТ. Архиєпископ Іван Бучко (Рим), д-р Іван Тесля (Канада), мгр Василь Надрага (ЗСА), С. Сіркович (Австралія), Анатолій Онішко (Австралія), Іван Мазуренко (Канада), інж. Лярго Зозуля (Австралія), інж. Лідія Бурачинська (ЗСА), М. Мельничук (Канада), інж. Олег Кавуненко (Австралія), інж. Віталій Турчик (Австралія), д-р Константин Кебало (ЗСА), мгр Омеціньский (ЗСА).

До УІТ можуть належати дослідники історичних і суспільних наук і любителі історії. Членська вкладка виносить 12 дол. і включає передплату „Українського Історика" і „Бюлетеню УІТ". Члени-емерити звільнені з чл. вкладки і платять лише передплату „Українського Історика", що виносить 10 долярів.

Нові клітини

Перша клітина-відділ УІТ постала на канадійському терені в Монтреалі 27 листопада мин. р. Головою став д-р Марко Антонович, секретарем проф. Роман Сербин. Запляновано цикл доповідей з історичною тематикою. У Вінніпегу створилася Ініціятивна Група УІТ, яку очолює проф д-р Олександер Баран. Крім того існують ініціятивні групи в Оттаві (проф. В. Кисілевський і д-р Іван Тесля). Торонті (мгр В. Верига і о. д-р І. Назарко), Огайо (проф. Л. Винар).

„Український Історик"

З незалежних від нас причин друк ч. 1-3 „Українського Історика" припинився і аж тепер його вислано передплатникам. Наступне число вже є в друку і в дуже короткому часі буде також розіслане. Зміст нового числа „У. І.": Ярослав Пастернак. „Важливі проблеми етногенези українського народу в світлі археологічних даних", Любомир Винар: „Юліян Бачинський — видатний дослідник української еміграції", Едвард Д. Вайнот: „Українці і польський режим в 1937-38 роках" (в англійській мові), Михайло Ждан: „Україна під пануванням Золотої Орди". Історіографія: Лев Шанковський: „Нарис української воєнної історіографії". Біографія: Роман Миэь: „Участь українців в життю югослав'янських народів в давніші часи". In Memoriam: Василь Верига: „Дослідник підземного архіву України (Пам'яті Я. Пастернака)", Н. Полонська-Василенко: „Пам'яті Домета Олянчина (1891-1970)". У відділі рецензій співпрацювали Б. Винар, Ст. Горак, М. Антонович, І. Витанович, Л. Винар, І. Світ, В. Приходa, Л. Биковський. Крім того в числі поміщено цілу низку бібліографічних нотаток і наукову хроніку.

Передплата „Українського Історика" виносить 10 дол. Замовлення просимо надсилати на адресу: The Ukrainian Historian" P.O. Box 312, Kent, Ohio 44240.

Видавничий фонд сл. п. Я. Пастернака

До видання підготовляється недрукована монографія сл. п. проф. Ярослава Пастернака „Ранні слов'яни в історичних та археологічних дослідженнях" та інші праці. Книжка буде мати біля 300 сторінок друку. З подякою відзначуємо перших жертводавців: П. Бручковський (Канада) 50 дол., мгр Теодор Ординець (Канада) 30 дол., проф. Любомир Винар (ЗСА) 20 дол., Ярослава Лушпинська (ЗСА) 20 дол., Константин Ліщинський 10 дол., д-р Іван Тесля (Канада) 10 дол., інж. М. Мілянич (ЗСА) 10 дол., д-р І. Домбчевський (ЗСА) 10 дол., д-р А. Турчин (ЗСА) 5 дол.

Віримо, що українські установи й організації і любителі історії спонтанно підтримають наш почин і допоможуть нам видати ту цінну працю. Пожертви просимо надсилати на адресу „Українського Історика".

Видання УІТ

В січні 1971 р. вийшла нова монографія проф. Л. Винара „Михайло Грушевський і Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, 1892-1930". Ціна 3.50 дол. Є це перша джерельна студія про діяльність М. Грушевського в Галичині і ранньої історії НТШ.

В підготові до друку „Українська Історична Бібліографія" (ретроспективна), „Огляд нової української історіографії" (проф. О. Оглоблин), „Науковий збірник присвячений історії української еміграції". (Це видання також спонзорує Український Соціологічний Інститут).

Пожертви

Меценати „Українського Історика": Іван Мазуренко 100 дол., Анастазія Микиттук 50 дол., Марія Галун Блох 50 дол. Меценатом „У. І." може стати кожна особа, яка зложить 50 дол. або більше, як теж кожна установа і організація, яка зложить датки від 100 дол. вгору.

Добровільні датки на видавничий фонд

Цей список також включає різдвяну коляду. Проф. Ігор Каменецький 38 дол., 12 Відділ Союзу Українок в Клівленді — 25 дол., Архиєпископ Іван Бучко — 14 дол., проф. П. Сиротюк — 10 дол. (замість вінка на могилу полк. Ст. Глушка), д-р О. Сидорак — 10 дол., проф. Наталія Климкевич — 10 дол., проф. Іван Голембійовський — 15 дол., д-р Михайло Шляхтиченко — 10 дол., проф. Іван Винар — 5 дол., проф. Любомир Винар 10 дол., проф. Ст. Горак 5 дол., докторант Орест Субтельний 5 дол. проф. Володимир Бандера 5 дол., М. і Л. Биковські 5 дол., проф. Борис Мартос 3 дол., д-р А. Турчин 3 дол., проф. М. Ждан 2 дол., проф. С. Яремкевич 2 дол., інж. П. Твердохліб 5 дол., п-і О. Босчко 5 дол., М. Мельничук 3 дол., І. Гурин 3 дол., інж. В. Прохода 2 дол., К. Ліщинський 2 дол., М. Горечко 1 дол., І. Пастух 1 дол., О. Чижик 1 дол.

Всім жертводавцям якнайщиріше дякуємо. Завдяки добровільним пожертвам, передплатам і членським річним внескам ми спроможні провадити інтенсивну видавничу діяльність. Ми віримо, що українські установи і громадянство спонтанно підтримає нашу працю. Щиро дякуємо. Передплати і пожертви просимо надсилати на вищеподану адресу „Українського Історика".

Представництва „Українського Історика"

Пошукуємо представників „У. І." в більших осередках української громади. Зокрема йде про Чикаго, Дітройт та інші місцевості. Будемо вдячні за допомогу в розповсюдженні наших видань. Спеціяльне договорення і вказівки наші представники одержать від головної адміністрації „Українського Історика".

Д-р В. Трембіцький викладачем у Фордгамському університеті в Ню Йорку

Проф. Володимир Трембіцький, дослідник історії української державности 20-го сторіччя, автор ряду праць з цієї ділянки, в тому числі також надрукованої востанне в Альманаху УНСоюзу на 1971 рік розвідки „Американські українці в допомозі Української Державі і її народові 1914-1923 рр", був запрошений ще у вересні мин. року на викладача у Фордгемському університеті при Лінкольн Сентер Кемпусі в Ню Йорку при факультеті вищих економічних студій за його спеціяльністю з міжнародної торгівлі капіталових інвестицій країн світу та міжнародних економічних взаємин в загальному. Водночас із цим д-р В. Трембіцький працює професором-асистентом економічних дисциплін у Мавнт Сент Мері Коледжі в Нюбургу, Н. Й., та як координатор географічних та історичних студій особливо з історії народів Східньої Европи і Близького Сходу. Перед тим, протягом чотирьох років проф. В. Трембіцький був професором економічних наук в трьох коледжах в Ню Гейвені та координатором міжнародної програми спеціялізованих економічно-політичних лекцій та панелів в Крініпяк коледжі в Ню Гейвені. Більшість із них були передавані у програмах місцевої телевізії (канал 8-ий) та радіо. В цих лекціях і панелях брали участь запрошені д-ром В. Трембіцьким знавці міжнародньої економіки, як також члени дипломатичних і торговельних представництв, акредитовані при американському уряді у Вашингтоні або при Об'єднаних Націях в Ню Йорку.

Проф. Вол. Трембіцький

Д-р В. Трембіцький відомий своїми дослідами з нової української та східньо-європейської історії, зокрема в ділянці міжнародних і дипломатичних взаємин української держави в 1917-1923 роках та її економічних зв'язків у тому часі. Влаштовувані ним на ці теми доповіді в Науковому Т-ві ім. Шевченка, в Українській Вільній Академії Наук (якої він є довголітнім членом) та в інших наукових установах, поєднані звичайно із виставками зібраних ним матеріялів і документів з 1917-1923 років: дипломатичного листування, українських міжнародних паспортів, текстів міжнародних договорів, географічних та політичних карт того часу, як також банкнотів української держави, геральдичних знаків, державних поштових марок, повністок та фотознімок дипломатичного корпусу в Києві і дипломатичних представництв УНР, Гетьманської Держави згаданих років в багатьох країнах світу. Праці і статті д-ра В. Трембіцького друкуються в різних наукових журналах і виданнях ЗСА, Канади, Німеччини й Франції. Займається д-р В. Трембіцький також дослідженнями історії державного відродження країн, які п'ятдесят років тому були незалежними та належать сьогодні до Совєтського Союзу і комуністичного Китаю, зокрема українського Зеленого Клину на Далекому Сході.

Найближчим часом появляться деякі нові праці професора В. Трембіцького, підготовані ним до друку, в тому числі з історії дипломатичних й консульських взаємин, встановлення державних кордонів української держави та про міжнародноправне становище України в час її самостійности 1917-1920 років.

Проф. В. Трембіцький з усією своєю родиною належить до УНСоюзу.

Н. Р.

Кубанці в Парижі

Париж. — Може не всім відомо, що один із найдорожчих паризьких нічних кабаре, це — „Распутін". Парижани пишаються перед туристами, що серед безмежної кількости нічних розваг, чужинці можуть провести ще один вечір під чаром легендарного „шарм рюс" і... чекової книжки.

Мені й не снилося б іти до „Распутіна", бож я не аматорка циганщини - коли б не наші Кубанські Козаки, які запрошують українців туди, де вони виступають, — щоб ознайомити з їхньою працею та погуторити. Ото ж моя роля була радше спостерігача, як „гості". Українська еміграція всього світу добре знає це симпатичне тріо, — обдарованими, досконалою зіграністю і зіспіваністю та великою дисципліною, вони досягнули великих професійних успіхів і їхній „номер" рахується, як один із найкращих та найбільш дохідливих. Навіть червоноармійський ансамбль, котрий зараз перебуває у Франції, не захоплює французьких критиків так, як наше славне тріо Кубанських Козаків!

Перед виступом, ще в їхній прибиральні, я вспіла насолодитися їхньою українською мовою, та, зокрема, їхніми поглядами. Рідко коли серед „артистичної братії" трапляється зустрічати таких свідомих патріотів тимбільше дивувало, що говорили про політику в такім місці. „Ми українці, — казали Козаки, — і ми боремося передусім за повернення Кубані до України!" Це нам промовило до серця: адже ж усіх нас болить те, що Москва не лише загарбала Україну, але поділила її територіяльно. Кубанські Козаки є прапороносцями соборницької ідеї. Перед кожним виступом вони гордо заповідають про свою приналежність до України. І вони зумовили, що „Распутіна" перетворюється на поле боротьби Кубанських Козаків!

У програмі кабаре багато коротких виступів, але Козакам відділили 25 хвилин. Це багато. Проте, ці хвилини минають миттю. Кожний їхній жест вирахований, немає зайвої втраченої хвилини. Цілий виступ заскакує глядачів гармонією, витонченістю, красою танців і співів. Усе приголомшує так, що декілька хвилин після їхнього зникнення із естради важко очуняться. Сценка, на жаль, надто маленька для їхніх розмашних танців, тому наші Кубанці виконують більше пісень: „Гамалія", „Гей літа орел", „Сусідка", „Ой, ти, дівчино" — старі українські пісні в новім опрацюванні, виконані чудовими козацькими голосами, — збирали бурю оплесків. Сольо усміхненого Михаїла дозволило двом другим готуватися до танців. Як тільки вони почали свій молодецький виступ, зробився рух: люди вставали з-за столів, щоб краще бачити, — а це для „зблязованих" французів — незвичайне явище! Хутряні козацькі шапки, чорні шаравари і чорні жупани з червоними киреями аж до землі, три оригінальні й поставні постаті поміж перешарованими „циганками" й московськими „страдальнками" - солістками, — приєднували всю симпатію і подив публіки.

Кубанські Козаки плекають мрію видати книжку про Кубань, ілюстровану з чужомовними текстами, для розповсюдження серед чужинців. Це була б для нас корисна пропаганда. То ж хай їм Господь помагає в тому благородному ділі, а українці усього світу гордитимуться ними, як справжніми Козаками, ми щирими синами Матері - України.

Лариса Вітошинська

Українці в Америці незабаром, бо вже починаючи від квітня цього року, матимуть подвійно добру нагоду бачити і подивляти цих наших унікальних артистів, які прийдуть до нас на запрошення Фонду Катедри Українознавства, щоб своїми виступами в наших громадах допомогти в збірці фондів на поширення української студії в Гарвардському університеті. Разом з трійкою наших кубанських козаків, які називають свої виступи „Ритмом України", виступатимуть наші відомі артисти: оперова співачка Галина Андреадіс, балерина Рома Прийма - Богачевська та Петро Шепелюк, відомий під артистичним іменем Пітер Шеллі, актор Голлівуду і Бродвею.

Українські твори в литовській антології „Безсмертна Земля"

Бостон, Масс. — Видавництво „Литовська Енциклопедія" у Бостоні опублікувало в кінці 1970 року антологію поетичних творів різних авторів і з різних часів, починаючи від 13 - го століття, в яких були згадки про Литву або ж які присвячені Литві. Довгорічний труд поета і перекладача, наукового працівника Університету Нотр Дам із Саут Бенд, Індіяна д-ра Альфонсаса Сесплаукіса увінчався видатним успіхом. Відомий у сучасній литовській поезії й перекладній та критичній літературі д-р А. Сесплаукіс, який виступає під псевдонімом А. Туруоліс, розшукав поетичні твори 53 авторів з різних часів і різних світових літератур, давши з іншими литовськими поетами переклади їх на сучасну литовську мову і видавши таку унікальну в світі патріотичну антологію під назвою "Nemarioji Žeme" — „Безсмертна Земля".

Д-р Альфонс Сесплаукіс

Книжка має 176 сторінок, розпочинається передмовою та літературознавчим оглядом, що його написав упорядник, згадуючи, між ін. про творчість Тараса Шевченка і його поезію про Вільно, а також про те, що кілька творів присвятили литовській темі „українські поети еміграції Яр Славутич, Леонід Полтава, Теодор Курпіта та ін." Серед перекладених на литовську мову є поети з раннього середньовіччя, з доби Ренесансу, минулого і сучасного століть, при кожному перекладі твору подані відомості про його автора. З відомих українським читачам призвищ там опубліковані твори Міцкевича, Словацького, Богдановича, Райніса, Пушкіна, Лермонтова та ін. Перекладений вірш Яра Славутича присвячений Литві, був написаний в 1966 р. в Балтицькому морі; перекладений вірш Л. Полтави „Незакінчений портрет" з „Вісника", 1969, присвячений молодому Тарасові Шевченкові, як мистцеві, який закохався у Вільні в молоду литовку, але був змушений виїхати з паном Енгельгардтом. Бібліографія в книзі зараховує 60 позицій. Недостатком цього цікавого видання є те, що в „Безсмертній Землі" не поміщено навіть короткого резюме англійською мовою. Проф. д-р А. Сесплаукіс, вихідець із Литви, в 1960-х роках викладав литовську мову й літературу в Колюмбійському Університеті, є автором кількох наукових праць, тепер є членом факультету в Нортдамському Університеті, в Індіяні.

До виставки Ждана Ласовського

З новим етапом творчости Ждана Ласовського зазнайомить нас виставка його творів, що має розпочатися в галерії Літ. Мистецького Клюбу в Ню Йорку 21-го лютого 1971 р.

За технічною номенклятурою буде це виставка образів виконаних кольоровими китайськими тушами, в дусі різноманітній мистецькій подачі.

Тематично, виставлений для глядача матеріял, охоплюватиме кілька циклів, а циклічність це одна з характерних прикмет творчости мистця Ж. Ласовського. З цією притаманністю його мистецтва ми знайомі з його попередніх виставок.

Стрінемо тут дещо з традиційної його тематики в малярських чи урбаністичних циклях, як теж зовсім нові й несподівано оригінальні цикли - серії, з тематикою напр: вуличних демонстрацій, або варіяціями зачерпнутими з євангельської чи біблійної тематики.

Рівень своєрідної каліграфічної віртуозности осягає мистець в композиціях лінійного характеру на тему сонця (з великої букви), сонця, не те що просто планети, а сонця, як якогось космічного видива. Вельми цікаві у своїй винахідливости - композиції з урбаністичною тематикою, виконані штриховою технікою, кольоровими тушами.

Про візійний характер сучасного мистецтва згадується при різних нагодах. Візійність, прикметна й малярській творчості Ждана Ласовського, проте в нього тут тип суто простірної візії, нагадує інший від тієї, що лягає в основу частини поетичних творів, тієї, що її деякі малярі прищеплюють своїм пластичним творам. В кращих зразках сучасного мистецтва, візія, явище підпорядковане технічному і формотворчому процесові - це його еманація. Саме того типу візійність подибуємо в мистецтві Ждана Ласовського, в його акварельних, олійних, а на цій виставці тушевих творах.

Молодий, дуже плідний мистець Ласовський, це щедро обдарована природою особистість, реалізація його візій аж надто легко йому дається і своє творче багатство він щедро, щоб не сказати розтратно, розсипає. Але чи цьому струмові, що його береги і те що на них, для цієї невгомонної творчої стихії, не слід би конструювати суворіше, міцним бетоном мощене русло? Можливо, що останнім відступом ми висловлюємо якесь підсвідоме бажання бачити в кожній особливості певну завершеність, коли привілеєм молодого мистця є власне творення берегів і те що на них.

Мистець Ждан Ласовський це в повному розумінні сучасний мистець, людина з тонким та складним характером думання та аперцепції.

Рівночасно з відкриттям індивідуальної виставки Ласовського вийде з друку його збірка поезій „На щоглах уявлень", в якій сорок чотири поезії будуть чергуватися зі сорока чотирьома репродукціями його пластичних творів. Про поетичну творчість Ж. Ласовського скажемо коротко, що в ній він не зраджує мистця, як мистець не зраджує поета в особовості автора, хоч творча інспірація тут належить до того самого джерела. Свої поетичні візії автор збірки „На щоглах уявлень" висловлює комп'ютерськими кодами - гієрогліфами гостро напруженої, але мовби сталь холодної інтелігенції, і, на нашу думку, це визначає її вийняткову оригінальність.

Володимир Гаврилюк

Л. ЛУЦІВ

ТАРАС ШЕВЧЕНКО — СПІВЕЦЬ УКР. СЛАВИ

Ціна 2.00 доляри

"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

РЕАЛІЗУЙМО УКРАЇНСЬКИЙ МИСТЕЦЬКИЙ ФІЛЬМ

Кіно і телевізія глибоко пов'язані із щоденним життям людини XX сторіччя.

На жаль не надто багато уваги цьому знаменному явищі нашої сучасности, приділяє українська спільнота на чужині. Кіно як інформативно пропагандивний засіб, виховний чинник і засіб популяризації наших ідей і прагнень, ще не знає на еміграції належної оцінки. Правда на це є об'єктивні причини. На еміграції нема кінофахівців - режисерів масштабу О. Довженка, немає ентузіястів - експериментаторів - типу Фелліні, Шаброля, Вархола... Немає фахових операторів, глибоких знавців кінотехніки і професійних кіноакторів. А головне — лякають кошти продукції, які навіть при виготовленні короткометражного, документарного фільму чималі.

В останні роки справа фільмової продукції на еміграції дещо прогресувала.

Не входячи у розгляд мистецької і ідейної вартости фільму, який зреалізовано заходами Канукр („Ніколи не забуду") треба справді відзначити енергію і наполегливість його продуцентів, які спромоглися, мабуть з великим накладом праці й гроша зреалізувати повнометражний фільм.

Значно вперед пішла справа документарного краївського фільму. Українська еміграція має між собою сильного видатного знатока кіносправи, всесторонного фахового продуцента Ярославу Кулинича, який за відносно короткий час зреалізував низку цікавих і гостро актуальних документарних фільмів.

Я. Кулинич — це мабуть поки що один з небагатьох між нами мистець продуцентів, який не лише знає кіно, не лише оволодів вповні його таємницями техніки, але є свідомий потенціяльних можливостей екрану.

На черзі тепер продукція справжнього, високорівневого українського, художнього фільму. Значення його для української громади, і чи лише для неї — абсолютно безспірне. Українці у вільному світі можуть і повинні здобутись на своє власне слово у ділянці кіномистецтва.

Тому група любителів мистецтва, а також фахові мистці й знавці створили Ініціятивну Групу, завданням якої буде реалізація художніх фільмів в ЗСА. Група розпоряджає цікавими сценаріями та іншим матеріялом, який допоможе створити фільм з українською тематикою, який би за своєю ідейною основою та з участю кращих мистецьких сил.

5 - го лютого ц. р. в Йонкерсі відбулося перше зібрання Ініціятивної Групи, яка розглянула пропозицію створення фільмової корпорації, на кооперативних засадах та вирішила приступити до праці для зреалізування проєкту.

Головою Ініціятивної Групи обрано мистця Володимира Івасютина, заступником голови фільмового підприємця, Ярослава Мощюка, секретарем Богдана Вітюка. До Ініціятивної групи увійшли: меценас Омелян Стрийський, д-р Олег С. Сохан, Михайло Зварич, Володимир Щур, Стефан Бакало, Михайло Бадарак, Роман Глушко, Павло Вовчак, Дмитро Івасютин, Теодор Гошко, Петро Кулинич, Степан Шульган, Михайло Лотоцький і ін. На першому зібранні Ініціятивної Групи були також мистці: Ярослав Кулинич, Анна Плугатарів, Марія Пришляк, Ярослав Варанський, Михайло Яблонський, Юрко Федорів, Володимир Уздейчук.

Ініціятивна Група закликає українське громадянство взяти участь в наміченому підприємстві, яке вважає доцільним і корисним та просить зголошуватись до співпраці, ставати членами новозаснованої корпорації, всебічно її допомагати і сприяти продукції українського мистецького фільму в ЗСА.

Адреса Ініціятивної Групи: Ukrainian Youth Center, 301 Palisade Avenue, Yonkers, N.Y. 107101.

Д. Мотрук

Перед балем дебютанток СУМА

Церемонія представлення дебютанток СУМА в Статлер Гілтон готелі в Ню Йорку в лютому 1969 року.

Балі Дебютанток Спілки Української Молоді Америки в Ню Йорку належать уже до традиційних імпрез сумівської молоді в цьому місті. Вже дев'ятий рік, в місяці лютому відбуваються балі, в яких бере участь багато української молоді з Ню Йорку і ближчих та дальших околиць.

На цих балях декілька десяток молодих дівчат вперше беруть участь у забаві, і з тим моментом, коли Комітет Забави з відповідним ритуалом представить їх загалові українського громадянства, вони входять, уже як дорослі в круг цього громадянства.

Дебютантки, це переважно сумівська молодь, яка від наймолодших літ виростала і виховувалась в рядах СУМА, і осягнула 16 - ий рік життя вступає в новий етап життя. Дебют - це немов ті пограниччя, де юначка переходить з дитячого у молодечий вік, в якому відкриваються нові обрії, нові перспективи, та зовсім інший погляд на життя. Через їхнє представлення, вони неначе входять в інший світ та стають повноправними членами суспільства. З цього приводу радіють також їхні батьки, бо кожному приємно побачити, що їхня дитина дорослає й починає ставати корисним членом свого суспільства.

І подібно, як це відбувалось у минулих роках, так і цього року, в 20 - го лютого 1971 р., в 9 - ій годині увечері, у великій і гарній залі Статлер Гілтон Готелі відбудеться дев'ятий з черги Баль Дебютанток СУМА, на якому дівчата - юначки зі своїми партнерами, в присутності їхніх батьків, ближчої і дальшої рідні, знайомих подруг і друзів, будуть представлені всім присутнім, та спільно й радісно забавлятимуться в рідному українському товаристві й оточенні.

Підготовкою Балю займається Діловий Комітет під проводом К. Василика. Церемонію представлення переводитимуть Зеня Бундзяк, Лавришко і Олег Генза. До танців пригравати́ме відома оркестра „Амор", в складі 12 - ти осіб із солістом І. Раковським.

Запрошуються на Баль Дебютанток СУМА, молодь і все українське громадянство.

Г. Ц - ій

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ ЖОРЖ ПОМПІДУ ВЕРНУВСЯ до Парижу з своєї 10-тиденної подорожі по Африці. Він відвідав французькі колонії, де все ще панівною мовою є французька, а саме — Мавританію, Сенегаль, Побережжя Слоневої Кости, Камерун і Габон.

ЧІЛІЙСЬКИЙ СЕНАТ СХВАЛИВ ПОПРАВКУ в конституції, що її й домагався президент - марксист Алленде Госсенс. На підставі тієї ухвали уряд Чіле зможе націоналізувати копальні міді, в яких вкладено великі американські капітали, Опозиція від Християнсько - Демократичної партії також приєдналась до тієї ухвали, залишаючи урядові широке поле для вибору, скільки доведеться заплатити американським співвласникам тих копалень після їх націоналізації.

Особливий добродій — гостем Академії св. Юра в Ню Йорку

У вівторок 24-го листопада 1970 р., зараз після першої екції, студентки й студенти всіх трьох кляс Академії св. Юра, в радісному очікуванні зайняли місця в авдиторії, де мала відбутися їхня зустріч з прелеґентом, інженером Р. Раковським, директором ФКК „Самопоміч" у Ню Йорку, що є особливо щедрим і сердечним добродієм Академії, якій вона приділила три стипендії по 120 дол. для незаможніх, але здібних студентів, і передала 100 дол. до Батьківського Кружка на його особливі видатки. У своєму слові до студентів запропонував прелеґент вибрати кількох студентів до комітету, який буде відповідальний за збільшення числа ощаджуючих у кредитівці, і рівночасно стане зв'язком між Академією і „Самопоміччю", яка улаштує для них при кінці року забаву.

На терені Академії гостя привітала директорка, Сестра Наталія, ЧССВ, а перед початком програми в авдиторії — імпрезова референтка Батьківського Кружка, Ірина Шуварська-Шумилович, прочитавши при цьому листа від Кружка до студентів Академії, в якому віталося їх у новому, шкільному році, згадувалося про працю батьків для добра Академії і її студентів, пояснювалася важливість приязного відношення „Самопомочі", і спонукувалося студентів до вдячности й пошани для неї.

У слові інж. Р. Раковського, крім ділового звіту про можливості користання з Кредитівки, виявилося і сердечне бажання затримати нашу молодь при найвищих ідеалах, і встеретти її від якихнебудь тепер дуже поширених, налогів.

Опісля Ірина Шуварська-Шумилович оповіла студентам, якою великою допомогою стала „Самопоміч" для родини, яка в кредитівці через школу св. Юра, складала дітям гроші від першої кляси їхнього навчання.

Потім був висвітлений фільм про діяльність „Самопомочі", з уривками з її історії, а також були показані підприємства і організації, які користуються з Кредитівки, засягнувши в неї позички, а також складаючив ній гроші. Були показані Пласт, СУМ і Школа св. Юра. Дівчата і хлопці уважно прослухавши слова бесідників, тепер немов змінилися; жваво слідкують за всім, що діється на екрані й спонтанно реаґують на появу кожно знаного їм обличчя, і веселости на залі немає кінця. І так цей гурт нашої молоді пізнав скільки корисного вийшло з нашого народу на еміґрації і яка можливість відкривається молодій людині, закінчивши відповідні студії, служити своєму народові.

Ініціятором цієї програми був, у порозумінні з проводом Академії, Батьківський Кружок, чим він і почав свою цьогорічну працю.

Після літніх вакацій збирався Кружок вже кілька разів у своєму колі, а також і з директоркою Академії, з отцем парохом д-ром В. Ґавлічем та з учителями української мови при Академії.

У пляні Батьківського Кружка, на цей рік, ще більше зустрічей з видатними людьми на еміґрації, улаштування імпрези в честь Тараса Шевченка, з програмою приготовленою самими студентами. Далі, і це найважливіше: дбання про можливість якнайдосконаліших викладів рідної мови й культури в Академії.

При чому плянується також виставка мистецьких праць студентів з виразними вимогами української духовости. Як і минулими роками, плянується обзнайомлювати студентів з українськими народними танками та драматичними творами, використовуючи їх у драматичному гуртку при Академії.

Щоб втримати Академію на цьому якнайвищому рівні, потрібна відповідна фінансова піддержка, яку й надіємося роздобути, улаштувавши льотерію наших славних мистців. Інформації будуть подані згодом.

Ірина Шумилович
імпрез. реф.

Доріян і Моніка Рудницькі виступають у фільмах

Відомий з своїх виступів і в українських імпрезах, 25-річний американсько-український віольончеліст і гітарист Доріян Рудницький, абсольвент Високої Музичної Школи „Джуліярд" і від чотирьох років член славнозвісної групи „Ню Йорк Рок Ансамбль", мин. року брав участь — разом із згаданою групою — у накручуванні і знімках фільму „Захарая" („Zacharia"), продукції ABC Television, які відбувалися в Мехіко. Цей фільм, який продуценти називають у часописній і афішовій реклямі „перший зелектризований фільм з Дикого Заходу — „first electric Western" — мин. тижня мав прем'єру в Ню Йорку і здобув дуже позитивні відгуки преси. Він іде тепер одночасно в двох кіно-театрах: Little Carnegie (57 вул. і 7 Евню) і Juliet I (3 Евню і 83 вул.). Доріян Рудницький виступає в ньому вже від перших сцен і він одинокий, якого показано на великій, кольоровій афіші фільма, побіч героя фільму, Захарая(якого грає Джан Рубінштайн, син світової слави пяніста Артура).

У цьому самому часі, коли відбувалася прем'єра згаданого фільму в Ню Йорку, себто мин. тижня, 21-річна дружина Доріяна Рудницького, Моніка (родом з Парижа), студентка Queens Коледжу, робила пробну авдицію для фільмової ролі, для якої шукали відповідного типу і характеру молодої дівчини-акторки. Не дивлячися на те, що до цієї пробної авдиції зголосилося велике число аспіранток, професійних фільмових і театральних артисток, і з ними всіми переведено такі самі проби, у висліді автори наміченого фільму, режисери, продуценти і кіно-оператори одноголосно вибрали для згаданої ролі Моніку Рудницьку, дружину Доріяна і матір їх двадцятимісячної донечки Тари.

Як відомо, Доріян є молодшим сином української співачки Марії Сокіл і композитора-диригента проф. д-ра Антона Рудницьких та братом пяніста-віртуоза Романа Рудницького, який під цю пору концертує в Европі.

„Український вечір" в Сілвер Спрінґ

Сілвер Спрінґ, Мд. — 50-членний Хор 22-го Відділу ООЧСУ з Балтимору, під диригуванням М. Кормелюка і Танцювальний Гурток Осередку СУМ в Балтиморі під керівництвом хореографа проф. І. Зарубайка дали „Вечір української пісні і танку" 23 січня в залі „Монтгомері Блейр" в Сілвер Спрінґ біля Вашинґтону, Д. К. Залю заповнили майже 800 осіб, переважно американців, гостей привітала п-і Оля Рибак, яка й вела програму під багато оплесків присутніх. Хор із солістами: Вірою Ганкевич, Марією Радь, А. Чорнієм, С. Поліщуком та Б. Мацюком виконував народні пісні, колядки, твори К. Стеценка, Барнича, І. Недільського, М. Федоріва та ін. Крім гарного концерту, на якому американці подивляли знання української мови дітьми та спів і танці, присутні в перерві оглядали Виставку українського народного мистецтва, влаштовану 78-м Відділом СУА ім. О. Степанів у Вашинґтоні. До успіху вечора, крім мистців, спричинились адміністратор Я. Боднарук, Пані з СУА у Вашингтоні та Відділ ООЧСУ і Осередок СУМА в Балтиморі. Запрошення помистецькому оформив Т. Кузьмів.

(В.Ю.М.)

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН РОЗПОЧАВ ЗАХОДИ для упрощення структури оборонної системи ЗСА. В ході реформи буде зліквідована Південна Команда, до обов'язків якої входить захист Панамського каналу, буде зліквідована також Північна Команда, яка обороняє Аляску. Північну Команду включать у Команду Пацифіку.

Пластова Станиця в Ню Йорку

подає до відома всім Членам УСП і УПС, що

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 28-го лютого 1971 року о год. 2-ій по пол., в Пластовому Домі

при 144 — 2-га Евеню, Ню Йорк, Н. Й.

Український Музичний Інститут Америки, Інк., Відділ в Нюарку, Н. Дж.

Неділя, 21-го лютого 1971 року

год. 4-та по пол.

— відбудеться —

ПІВРІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ

ПІДГОТОВЧИХ, НИЖЧИХ, СЕРЕДНІХ і ВИЩИХ РОКІВ

Заля Українського Народного Дому

140 Проспект Авеню, Ірвінґтон, Н. Дж.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

В п'ятницю, 22-го лютого 1971 року

відбудеться ВЕЧІР присвячений

ПРОБЛЕМАМ ДАЛЕКОГО СХОДУ

Інж. Богдан Ґеруляк

Про Тайленд (Сіям) — його людей, природу і значення в сучасній війні.

Доповідь ілюстрована прозірками.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІҐРАЦІЇ В АМЕРИЦІ

ДОПОВІДЬ ред. ІВАНА СВІТА — „Три спогади сучасників про о. Агапія Гончаренка — кінець 19-го століття".

Засідання відбудеться в неділю, 21-го лютого 1971 року о 5-ій год. веч. в приміщенні Академії 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк, Н. Й.

Керівництво Комісії

Увага! ЕЛИЗАБЕТ та ОКОЛИЦІ! Увага!

ВЕЛИКА ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

ЗНАМЕНИТИЙ КОЛЬОРОВИЙ ФІЛЬМ „ЛЕМКІВСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ"

Субота, 20-го лютого 1971 року

в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ

214 Фултон вул., Елизабет, Н. Дж.

Початок фільму — 6-та веч. Початок забави — 9-та веч.

Запоршує всіх —

Комітет Лемківських Організацій м. Елизабету

ПОВІДОМЛЕННЯ

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

„САМОПОМІЧ"

в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

— відбудуться —

в неділю, дня 21-го лютого 1971 р.

о год. 3-ій по пол. в долішній залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

90 Фліт вул. в Джерзі Ситі, Н. Дж.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів і затвердження порядку нарад;
2. Ствердження правосильности Зборів;
3. Відчитання і затвердження протоколу з останніх Загальних Зборів;
4. Звіти Дирекції, Кредитового Комітету і Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами;
6. Уділення абсолюторії членам Управи;
7. Дивіденда і розподіл приходів;
8. Прелімінар бюджету на 1971 рік;
9. Висота коштів уряджения Заг. Зборів у 1971 році;
10. Вибір 4 членів до Ради Дирекції і 1 члена Кредитового Комітету (Пропозиції Номінаційної Комісії);
11. Внески, запити і побажання;
12. Закриття Загальних Зборів;

Після закінчення Загальних Зборів — перекуска і товариська гутірка.

Просимо ВШ. Членів взяти в Загальних Зборах найчисленнішу участь і запросити своїх рідних, друзів і знайомих.

ПРИСУТНІСТЬ ЧЛЕНІВ ОБОВ'ЯЗКОВА.

УПРАВА

Українська Православна Церква

св. Софії, Байон, Н. Дж.

28 Вест 22-га вулиця

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ УПОКОЄННЯ ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО

Владики ОЛЕКСАНДРА (Новицького)

буде відправлена

в неділю, 21-го лютого 1971 року

о год. 10-ій ранку

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

Після Служби Божої відбудеться

ПАРАФІЯЛЬНИЙ ОБІД

Запрошується Українське Громадянство до участи.

Настоятель —

ПАРАФІЯЛЬНИЙ УРЯД о. ЄВГЕН НОВИЦЬКИЙ

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мосї Незабутньої ДРУЖИНИ

бл. п.

ЛІДІЇ ЧУБАТОЇ

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в Українській Католицькій Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

в суботу, дня 20-го лютого 1971 р.

о год.8-ій рано

Приятелів і Знайомих прошу взяти ласкаву участь у Богослуженні й згадати Покійну в своїх Молитвах.

РОМАН ЧУБАТИЙ

ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

— влаштовує —

в неділю, дня 28-го лютого 1971 р.

о год. 1:30 по пол.

в залі ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ при 149 Друга Евеню

Жалібні Сходини

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ

бл. п.

МАРІЇ ЛЯХОВИЧ-БІЛЯК

визначної громадянки, членки проводу жіночих організацій в Україні і на еміґрації.

Запрошуємо до участи Членство СУА і Громадянство, зокрема колишніх її Співробітниць та Приятелів.

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА ЗА СПОКІЙ ДУШІ БЛ. П. МАРІЇ БІЛЯК

відправиться в НЕДІЛЮ, дня 28-го ЛЮТОГО ц. р. о год. 8-ій рано в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

РАДІОСТАНЦІЇ І СПОРТОВА ОЛІМПІЯДА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ій „держави" - сателіти напевно накажуть своїм спортовцям - професіоналістам вимагати, щоб американські радіовисильні з М ю н хену забрались. Москва „долґорукая" вже десятки років шукала доріг, як би позбутись отих голосів нехай стриманої, але все таки вільної інформації для народів Сходу Европи. Найновіший крок ЦК КПСС в ділянці міжнародного спорту показує, як напружено працює в Москві імперський „трест мозку", який не здібний відрізнити навіть фізичної культури від політики. (л. н.)

УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКЕ БЮРО

Вінніпеґ. — Манітобська Комісія для виплати допомоги безробітним повідомила, що в Вінніпеґу відкрилось двомовне, українсько-англійське Бюро допомоги, при вул. Мейн 1261. В бюрі працюють українсько й англійськомовні, отже двомовні, урядовці. Звертатись до них однією або іншою мовою, там же можна одержати аплікації для допомоги безробітним і заповнити їх українською мовою, або англійською.

ЗАНЕПАДАЄ ЗВИЧАЙ КОЛЯДУВАТИ

Монтреаль. — Давніше з колядою ходили в Монтреалі, відвідуючи українські доми, групи мужчин, жінок, дітей, молоді від Рідної Школи, Спілки Української Католицької Молоді Канади та ін. організацій. Цього року, інформує „Український Голос" з Вінніпеґу з 3-го лютого, „перестали ходити жінки; перестають молодь та діти. Мабуть, скоро доведеться купувати пластинки з колядками".

З жалем повідомляємо Членство і Прихильників ОУРДП в Ню Йорку, та Приятелів і Знайомих, що у п'ятницю, 12-го лютого 1971 р. помер у лікарні по тяжкій недузі член Нюйоркського Осередку ОУРДП

сл. п. КОНСТАНТИН КОНОНОВИЧ РИБАЛКА

на 72-му році життя.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 15-го лютого 1971 р.

Разом з цим повідомляємо, що в НЕДІЛЮ 21-го ЛЮТОГО, на дев'ятий день смерти, в катедрі св. ВОЛОДИМИРА в НЮ ЙОРКУ, після Богослуження буде відправлена ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ ДУШІ НЕБІЖЧИКА

Запрошуємо до спільної Молитви за Вічний Спокій Душі цього гарячого українського патріота, та щирої вартісної людини.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ ОУРДП в НЮ ЙОРКУ

У п'ятницю, 12-го лютого 1971 р., помер у лікарні від тяжкої недуги

сл. п. КОНСТАНТИН КОНОНОВИЧ РИБАЛКА

довголітній активний член Т-ва Прихильників УНРеспубліки, людина щирого серця і високих моральних прикмет.

Повідомляємо, що в НЕДІЛЮ, 21-го ЛЮТОГО ц. р. на дев'ятий день смерти в катедрі СВ. ВОЛОДИМИРА в НЮ ЙОРКУ, після Богослуження, буде відправлена ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ ДУШІ НЕБІЖЧИКА.

Запрошуємо до спільної Молитви за Вічний Спокій Душі цієї вартісної Людини, — щирого українського патріота.

УПРАВА Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНР в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 14-го лютого 1971 р. несподівано упокоївся в Бозі на 56-му році життя наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

Д-р ВАСИЛЬ ШКУДОР

ПАНАХИДИ відправлені будуть у вівторок, 16-го лютого і середу, 17-го лютого ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Бугай.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 18-го лютого 1971 р. з того ж похоронного заведення о год. 8:45 ранку до церкви Непорочного Зачаття, і звідтіля після Похоронної Служби Божої на цвинтар Mt. Olivet.

В глибокому смутку:

ГАЛЯ — дружина
ЮРКО і ХРИСТИНА — діти
КАМІЛЯ БОБЯК — теща
ВОЛОДИМИР БОБЯК — шваґро з дружиною ЕМІЛІЄЮ
РОМАН БОБЯК — шваґро з дружиною ІВАНКОЮ і дітьми
МАРІЯ КОНСТАНТИН — братаниця з мужем ВІКТОРОМ
Близька та дальша Рідня в Америці й Україні

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ — ТУК ділиться сумною вісткою з Українською Громадою, що дня 14-го лютого 1971 р. передчасно і несподівано залишив українську кооперативну Родину

сл. п.

Д-р ВАСИЛЬ ШКУДОР

суспільно-кооперативний діяч, бувший екзекутивний директор Федеральної Кооперативи „Самопоміч" в Дітройті і був. голова Екзекутиви ТУК.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 18-го лютого 1971 р. з похоронного заведення Бугай до української католицької церкви Непорочного Зачаття в Дітройті, а опісля на цвинтар Mt. Olivet.

РАДА і ЕКЗЕКУТИВА Т-ВА УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

Заходом ОМУА в Ґалерії Літ. Мист. Клюбу в Ню Йорку в днях 21-го лютого до 7-го березня ц. р. відбудеться ІНДИВІДУАЛЬНА ВИСТАВКА ОБРАЗІВ **ЖДАНА ЛАСОВСЬКОГО**

ВІДКРИТТЯ 21-го ЛЮТОГО 1971 Р., ГОД. 12-та

Субота, 27-го лютого 1971 року о год. 9-ій веч.

Грає оркестра „Мерена"

УКРАЇНСЬКИЙ СПОРТОВИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ — ВЛАШТОВУЄ

ЗАПУСТНУ ЗАБАВУ

У великій залі Українського Народного Дому 140-142 2-га Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

В програмі різні виграші. Буфет у заряді ВШ. ПАНЬ

Просимо замовляти столи в Домівці УСК-у.

ВІДКРИВАЄМО ШИРОКО ДВЕРІ

При нагоді посвячення Пластового Дому, що відбулося, як було подане в пресі, 5-го грудня 1970 р. українська громада великого Ню Йорку мала нагоду пізнати та оглянути це нове й корисне приміщення для пластової молоді, з усіми його вибагливими улаштуваннями.

Найбільше однак, усім відвідувачам Пластового Дому в Ню Йорку, впадає у вічі велика, ясна й привітлива заля на другому поверсі із її оригінальними стінами, освітленням і різними технічними удогідненнями.

У цій залі відбуваються вечірки для пластової молоді, виступи, збірки, „п'ятницеві вечорі для юнацтва" та сходини новацьких гнізд. Але крім цих зайнять заля частенько стоїть пусткою, зокрема в звичайні дні тижня і могла б бути добре використана на різні громадські імпрези, які так численно та часто відбуваються в цій дільниці міста Ню Йорку.

Провід Пластової Станиці радо відкриває свої пороги для зборів, виставок, засідань, літературних вечорів ітп., які можуть відбуватися в цьому приміщенні, на другому поверсі. Це зближить відношення української спільноти до пластової праці, а рівночасно допоможе у сплачуванні довгів за віднову дому.

На жаль ця можливість уживати пластову залю ще не є загальновідома й тому ми з великою радістю та вдячністю вітаємо перший почин в цьому напрямі приятельки Пласту Ольги Соневицької, яка рішила улаштувати у великій залі Пластового Дому малярську виставку, мистця В. Кричевського в часі від 21-го лютого до 7-го березня включно.

Це особливо знаменне, коли читаємо в загальній пресі, що пластуни з мистецькими зацікавленнями починають робити виставки мистецьких образів, графік, збірок ітп. у своїх приватних домах, для вузького гурту своїх знайомих, чи вибраної господарями публіки.

Існує однак велика скількість любителів мистецтва серед загалу пластунів, (і це зокрема юнацтва і старшого пластунства) і нашої публіки з Ню Йорку та околиці для яких такі приватні виставки й збірки недоступні — але у Пластовому Домі вони могли б їх завжди оглянути.

Тому ця перша на терені ЗСА індивідуальна виставка картин нашого відомого мистця В. Кричевського заініціована власницею української мистецької галерії Ольгою Соневицькою саме у нашому новому приміщенні, вкаже (маємо надію) дорогу іншим піти її слідами.

Віримо, що ця мистецька імпреза, як кожна цього роду в Ню Йорку, найде особливо багато зацікавлених, а з цим багато наших громадян найде дорогу до гостинно відкритих дверей Пластового Дому не лише в часі цієї виставки, але й в майбутньому.

Ольга Кузьмович

МУЖ ПРОВИДІННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

сумами могли б піти й миряни. Десь і комусь треба це почати. Чим скорше зробимо, тим буде краще для ідеї, якою болієм, та для установ, які вже діють і яких зростання так усі бажаємо.

Чи не варто б нам усім — Владикам, священикам і мирянам, організаціям та поодиноким особам — розпочати будування патріярхату знизу через розбудову патріярхальних установ довкола особи і задумів Блаженнішого Верховного Архиєпископа?! Зокрема такою практичною працею намагаймося зустріти черговий ювілей нашого Первоієрарха — досягнення ним патріяршого віку, свого вісімдесятліття, в наступному році.

**

Те все, що робиться у нашій Церкві в розсіянні, і те, що дехто називає ферментом, а що іноді має посмак боротьби чи зудару концепцій та тактики діяльности, діється під аспектом одного — усвідомлення собі нашої ролі і важливого призначення для майбутньої нашої Церкви й народу тут і на рідних землях. Верховний Архиєпископ назвав це у своєму посланні відчуттям „свого великого післанництва, свого обов'язку і завдання спасати свій нарід і свою Помісну Церкву".

На нас цей обов'язок лежить, як історична приреченість. Якщо його не виконаємо, зрадимо своє покликання. І знов послухаймо слів ясних, правдивих і простих, неначе Господнє слово, заклику нашого достойного Ювілята:

„І духовні, й миряни не вийшли з домів і не врятували своє життя лише на те щоб збагатитись і зажити легшим та вигіднішим життям, але, щоб, маючи ту змогу і кращі умовини, рятувати свій страдаючий нарід і свою Святу Церкву свою національну свідомість свою мову і свій обряд, щоб не дати зникнути Христовії вірі на поселенні й на прадідних християнських землях святих Ольги, Володимира, Бориса і Гліба і всіх наших мучеників та ісповідників і героїв, зокрема останніх часів, що життя своє віддали за Христа, за свою Католицьку Вселенську Церкву і свій нарід".

**

Не міг наш духовий батько в день своїх уродин, у наше спільне родинне свято, звернутися до нас із кращими словами, як саме із цими духовними настановами. Далеко від Риму, єднаючися із Ювілятом лише у молитвах та в добрих побажаннях, вчитуймося у слова останнього різдвяного послання і передумаймо їх. Витягаймо висновки для себе і громади, і здійснюймо їх у житті.

Це буде найприємнішим відзначенням ювілею, якого біг би собі наш Первоієрарх зичити від відданих йому духовних дітей.

ІЛЮЗІЇ МИРНОГО СПІВІСНУВАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

розбудовувати, починаючи вже з 20-их років. Сьогодні повторюється стара історія.

Звичайно, Москва рахується з тим, що після коекзистенційного о п т имізму знову підніметься на Заході хвиля дезілюзіонізму, коли йдеться про НФР, упадку уряду Брандта, прийдуть до влади християнські демократи. Проте, Москва таких кризових ситуацій, мабуть, не боїться. Вона прекрасно знає, що на найменший приязний кивок її політичного пальця завжди на Заході знайдуться наївні, яких не слід шукати серед так званих „лібералів", — їх ще більше серед правих. І тому упадок уряду Брандта, до чого напевно прийде, бо його існування є надто тісно пов'язане з надіями на здійснення політики співжиття, Москву цілком не турбуватиме.

Після Брандта відвідував Москву і представник німецьких християнських демократів — Шредер, а Польщу — кандидат християнських демократів на канцлера Барцель. З ними Москва теж хоче продовжувати свій коекзистенційний діялог, якому ніколи не буде ні практичного завершення, ні кінця. Щось на лад: „Ми кривого танцю йдемо, кінця йому не знайдемо".

Університет Чикаго сам старається про введення українських студій

(Закінчення зі стор. 1-ої)

роки в сумі приблизно 6,000 до 8,000 дол.

Українська Студентська Організація при університеті Чикаго та Союз Українок Америки запрошують українське громадянство на бенкет в неділю 21-го лютого, весь дохід з якого призначений на фонд української мови при університеті Чикаго.

Бенкет відбудеться в залях Терара Манор. Адреса: 5309 Захід Норт Авеню. Коктейл — 12 год. пол., бенкет о год. 1-ій по пол. На бенкеті промовлятиме д-р Едвард Станкевич на тему: „Потреба української мови при університеті Чикаго". Майстер церемонії — проф. д-р Василь Маркусь. В мистецькій програмі візьмуть участь: Христина Романа Липецька — колоратурне сопрано, й балерина — Марта Городиловська.

На бенкеті будуть теж присутні гості з університету Чикаго: Роберт Стрітер з дружиною, декан гуманістичних наук, проф. Вацлав Лашка, бібліограф слов'янського відділу в Регенстайн бібліотеці. Квитки вступу можна набути в касах „Самопомочі", „Певність" та в членкинь Союзу Українок.

Українська Студентська Організація при університеті Чикаго разом з Союзом Українок Америки закликають громадянство до численної участи, вважаючи, що спонзорування цього українського курсу це спосіб, яким можна ознайомити найвищі академічні кола із справою українстики.

Олександра Хіч
Укр. Студентська Організація при університеті Чикаго

Праця
MALE

TRUCK MECHANICS
A 1 ONLY
Diesel Fleet. Exp. nec. Excellent salary & benefits. Days & nites.
Island Transportation
299 Main St., Westbury, L.I.
(516) ED 4-5400
Ask for Mr. Henry Vahling

HANDYMAN-JANITOR
— wanted by large trucking company. Located in Edison, N. J. Job entails some carpentry and painting, plus janitorial duties. To apply call
(201) 225-2723, Mr. Pope

ПОШУКУЮ
ЕЛЕКТРИКА
заавансованого помічника або початківця
Стала праця. Платня після умови. Тел. після 6-ої веч.
374-1807 (Irvington, N.J.)

VENDING MACHINE OPERATOR
Experienced, full time; good benefits and working conditions.
Call (201) 876-8777, ext. 19

TRACTORS WITH BLOWERS WANTED
Owner - operators having tractors blower - equipped are wanted as soon as possible. Excellent rates.
Phone (609) 882-2060

MELTER'S HELPER
Knowledge of furnaces, heats and work with crucibles preferred — but willing to train. Starting pay — $2,75-$3.00 hr., depending on experience.
Call Ed Friedman 201 542-5800
METALLURGICAL INTERNATIONAL

Business Opportunity

DELI-DAIRY
Established 35 years. Excellent moneymaker. Owner retiring. Wonderful opportunity.
Brooklyn Area — EV 3-2659

Праця
FEMALE

BLISTER PACKING
Steady work, pleasant surroundings, no exp. necessary. Mon.-Fri. 8 AM-4:30 P.M. Incentive wages plus full benefits including: FREE life insurance, FREE hospitalization, PAID vacations and holidays, PROFIT SHARING.
(201) 568-4115, ext. 255

EXP. OPERATORS
On Singer Machines. On ladies handbags. Steady. Good salary & benefits.
Brightman Products
2110 Borden Ave. L.I.C., N.Y.
Tel.: 392-8686

HOUSEKEEPER
Sleep in. 2 school age girls. Priv. A/C room and TV.
Call (201) 265-3616

HOUSEKEEPER
Good sal., take chg of home, 4 older girls, Lt. cook'g, clean'g, laund. Own rm, TV, bath. Other clean'g help.
(201) 327-2235

HOUSEKEEPER-COOK
Live in or part time with own transportation. 3 adults.
Call evenings
(201) 284-1580

EXP. OPERATORS
Merrow special & Zig Zag. Steady union shop.
Terry Joe Undegarment
331 Crescent St., Brooklyn, NY
Call 235-3183

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 19-го ЛЮТОГО 1971 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. Управа 170 Відд. на 1971 р.: Н. Зубрицький, гол., С. Микитюк, кас., Д. Дидик, секр., П. Мелень, Д. Вох і М. Коропишин — заступники. М. Попович і І. Тинда — Кнтр. Комісія. Місячні збори надалі будуть відбуватись кожньої третьої п'ятниці в місяці о год. 6-ій веч. в УНДомі. — Управа.

СУБОТА, 20-го ЛЮТОГО 1971 р.

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Відд. о год. 7-ій веч. в Ігол Гол. На порядку: звіти Управи і Контр. Комісії за рік 1970. — П. Шилер, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ЛЮТОГО 1971 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Т-ва І. Франка —83 Відд. о год. 12:30 по пол. в домі Укр. Молоді при 4949 Н. Олд Йорк Рд. На порядку: звіти Управи та Контр. Комісії, вибір управи на 1971 р. та інші важні справи. В зборах візьмуть участь місцеві Головні Урядовці УНС. По зборах — перекуска-гостина. — М. Карбівник, гол., І. Васюрко, голова Контр. Комісії.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. Місячні збори Т-ва І. Франка — 271-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу. На річних зборах перевибрано минулорічну Управу. На цих зборах проситься складати пожертви на СКВУ. — А. Теплюх, гол., І. Чопко, секр., П. Німець, кас.

МІЛВІЛ, Н. Дж. Річні загальні збори Т-ва Запор. Січ — 347 Відд. о год. 12 дня в церковній залі св. апп. Петра й Павла при 47 Сентер Гров Рд. На порядку: звіти Управи і вибір нової на 1971 р. Під час зборів, секретар буде збирати чл. вкладки. — Т. Сущик, гол., Катерина Гордон, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр.-Амер. Клюбі, 292 Гудсон Аве. Склад уряду на 1971 р.: К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, фін. секр., Ст. Мартинюк, кас., М. Яремчук, рек. секр. — Управа.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Місячні збори Т-ва Подільська Січ — 8 Відд., о год. 2-ій по пол. в церковній залі. Проситься всіх прибути. — В. Мандзій, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні загальні збори Б-ва св. Володимира 105 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі УНДому при Кляріса і Рован вул. з порядком нарад визначеним статутом УНС. Проситься чл. прибути на збори. — Управа.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Збирання чл. вкладок від Б-ва св. Димитрія — 288 Відд. від год. 12 до 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі, 817 Лінн Аве. Проситься чл. вирівняти вкладки. — А. Данилюк, предс., В. Загвоцький, кас., Д. Мушастий, секр.

П'ЯТНИЦЯ, 26-го ЛЮТОГО 1971 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Звичайні загальні збори Т-ва Культура — 457 Відд. о год. 7-ій веч., в залі Літ.-Мист. Клюбу, 149 Друга Авеню. Проситься чл. прибути. — Ів. Керницький, гол., Т. Шумилович, секр.

НЕДІЛЯ, 28-го ЛЮТОГО 1971 р.

WEST PULLMAN, Ill. Місячні збори 243 Відд. по Службі Божій в залі церкви св. Михаїла. На порядку: вибір управи на 1971 р. — М. Романік, секр.

✓ Немає щасливої майбутности без певности;
✓ Немає певности без забезпечення;
✓ Немає забезпеки без життьового забезпечення у потрібній висоті.
✓ Забезпечіться достатньо
В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДМИТРО ДОВГАН — член УНС Відд. 20 Т-ва Згода в Гамтремк, Міш., помер 27-го грудня 1970 р. на 73 р. ж. Став членом УНС в 1947 р. Полишив у смутку дружину Теклю, доньку Анну, сина Дмитра, та 10 внуків. Похорон відбувся 30 грудня 1970 року на цвинтарі Mt. Olivet, Дітройт, Міш.
Вічна Йому Пам'ять!
Г. Куропась, секр.

МИХАЙЛО ГІРНЯК — член УНС Відд. 55 Б-ва св. Михаїла в Балтимор, Мд., помер 28 січня 1971 р. на 74 р. ж. Нар. в с. Золотниках, пов. Підгайці, Україна і став членом УНС в 1955 р. Полишив у смутку дружину Анну та родину. Похорон відбувся 2 лютого 1971 р. на цвинтарі Victoria Lawn в St. Catherines, Ont., Canada.
Вічна Йому Пам'ять!
А. Ціздин, секр.

ІВАН ВОЛЯНСЬКИЙ — член УНС Відд. 102 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 18 січня 1971 р. на 80 р. ж. Став членом УНС в 1924 р. Полишив у смутку сина Миколая та 5 внуків. Похорон відбувся 21 січня 1971 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Парма, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Н. Бобечко, секр.

PARASKEVIA TENCOR PISKO — членка УНС Відд. 217 Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., померла 24-го січня 1971 р. на 78 р. ж. Стала членкою УНС в 1935 р. Полишила в смутку 2 доньки: Марію і Катерину, 7 внуків і 3 правнуків та родину. Похорон відбувся 27 січня 1971 р. на цвинтарі Holy Sepulchre в Рочестері, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Кубарич, секр.

МИХАЙЛО БЕЛЬЦІВ — член УНС Відд. 211 Б-ва св. Арх. Михаїла в Стетен Айленд, Н. Й., помер 1 лютого 1971 р. на 72 р. ж. Нар. в с. Підкалин, пов. Рогатин, Україна, і став членом УНС в 1944 р. Полишив у смутку дружину Марію, брата Стаха та родину. Похорон відбувся 5 лютого 1971 р. на цвинтарі св. Марії в Ст. Ай.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Соколовський, секр.

РОЗАЛІЯ СТЕФАНІВ, членка УНС Відд. 179 Б-ва св. Володимира в Ст. Люїз, Мо., померла 26 грудня 1970 р. на 80 р. ж. Нар. в с. Вороблевичі, Україна, і стала членкою УНС в 1924 р. Полишила в смутку сина Івана. Похорон відбувся 29-го грудня 1970 р. на цвинтарі Сансет Парк в Ст. Люїз, Мо.
Вічна Їй Пам'ять!
Ю. Стефанишин, секр.

СТЕФАН ВОЛОШИН — член УНС Відд. 59 Т-ва Укр. Січ в Бриджпорті, Конн., помер 26 грудня 1970 р. на 56 р. ж. Нар. в с. Липівці, пов. Перемишляни, Україна, і став членом УНС в 1953 р. Полишив у смутку дружину та сина. Похорон відбувся 30 грудня 1970 р. на цвинтарі св. І. Хрестителя в Стратфорді, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Галькевич, секр.

ІЛЬКО О. ВАКАРИК — член УНС Відд. 130 Б-ва св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й., помер 16 жовтня 1970 р. на 74 р. ж. Став членом УНС в 1922 р. Полишив у смутку дружину Йосипину. Похорон відбувся 19 жовтня 1970 р. на цвинтарі Notre Dame de Lourdes в Саратоґа.
Вічна Йому Пам'ять!
О. Стешин, секр.

В КНИГАРНІ „СВОБОДА" МОЖНА НАБУТИ ТАКІ КНИЖКИ:

Д-р Михайло Данилюк: На медичні теми. Лікарський довідник. Тверда оправа	$15.00
Д-р Михайло Данилюк: Повстанський записник, м'яка оправа	3.50
Д-р Лука Луців: Іван Франко — Борець за національну і соціяльну справедливість. Тверда оправа	9.00
Вольф-Дітріх Гайке: Українська Дивізія „Галичина". Історія формування і бойових дій в р. 1943-45. Тверда оправа	10.00
Д-р Михайло Лозинський: Галичина в рр. 1918. Галичина в світовій війні. Західно-Українська Народня Республіка. На Мировій Конференції. На Великій Україні. Правительство ЗУНР на еміграції. Кінцеві уваги. Тверда оправа	5.00
Володимир Галан: Батерія смерти, м'яка оправа	5.00
тверда оправа	7.00
Леся Лисак: Терпкі пахощі, м'яка оправа	5.00
тверда оправа	7.00
Д-р М. Стахів: Третя совєтська республіка, м'яка оправа	3.00
Д-р Кость Паньківський: Від Держави до Комітету (Друге видання)	3.75
Д-р Кость Паньківський: Від Комітету до Державного Центру	6.00
Д-р Кость Паньківський: Роки німецької окупації	7.50
І. В. Коляска: Освіта в Радянській Україні — переклад з англійської мови, м'яка оправа	5.00
тверда оправа	6.50
A History of Ukraine by M. Hrushevsky	15.00
John Kolasky: Education in Soviet Ukraine	3.50
The Chornovil Papers by Vyacheslav Chornovil, introduction by Frederick C. Barghoorn	6.95
о. Н. Вояковський: ТРАВНЕВІ ПРОПОВІДІ в честь Пр. Д. М.	3.00
о. Н. Вояковський: ВСЕЛЕННАЯ ВЕСЕЛИСЯ — Проповіді на неділі і свята різдвяного круга	5.00
ДВА З'ЇЗДИ — Спілка Українських Журналістів	3.00
о. Іван Лебедович: ПОЛЕВІ ДУХОВНИКИ УГА М'яка оправа	6.00
Тверда оправа	8.00
Лепкий Богдан: КАЗКА МОГО ЖИТТЯ	4.00
Лепкий Богдан: ПІД ЯЛИНКУ	2.00
Уляна Любович: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН	4.00
Юліян Рабій: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ	2.00
І. Соневицький: АРТЕМ ВЕДЕЛЬ і його музична спадщина	4.00
Dr. M. Stachiw: UKRAINE AND RUSSIA	4.00
Василь Волицький: ДЕЩО ПРО РОГАТИН І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ УКРАЇНСЬКУ ГІМНАЗІЮ	2.00
Ольга Косач-Кривинюк: Леся Українка — Хронологія життя і творчости. Тверда оправа	20.00
Олекса Воропай: В дорозі на Захід. Щоденник утікача	3.50
В. Софронів: Кланялися вам три України. Репортаж про туристичний маратон по українських поселеннях Югославії, Чехословаччині і Польщі	4.00
Д-р Петро Мірчук: Роман Шухевич (ген. Тарас Чупринка), Командир Армії Безсмертних	5.00
Ярослав Гриневич: Доля України на митарствах	2.00
Олена Василева: Коли орбіти схрещуються	6.00

Книжки висилаємо ТІЛЬКИ на замовлення з долученням ЧЕКА або М. О. на повну ціну і 18 центів на кошти висилки. НА КРЕДИТ КНИЖОК НЕ ВИСИЛАЄМО.

При замовленнях з New Jersey State обов'язує 5% податку від загальної суми.

Замовлення слати:
SVOBODA
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Real Estate

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
будинок, бизнес або землю, звертайтеся до української фірми
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК
НА МЕДИЧНІ ТЕМИ
ЛІКАРСЬКИЙ ДОВІДНИК
Ціна: 15.00 дол. з пересилкою
Замовлення і належитість (тільки чеки або поштові перекази) слати до
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Телеф.: (201) 372-0468
ROSE-HILL MONUMENTS'
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.
GRANITE — MARBLE — BRONZE

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430 — має в продажу авта „Запорожець", $1,895. Авто „Москвич" — $2,875.00. Рівно ж Сертифікати по $2.12 за штуку. Найменше замовлення 25 сертифікатів.
Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч., в неділю від 10-2 по пол.

Real Estate

GLEN SPEY AREA
COUNTRY & LAKE PROPERTIES
Call: Gibson McKean
DAVIS R. CHANT
REALTORS
Eldred, N.Y. (914) 956-8426

SERVICE
INCOME TAXES
Mon.-Fri. — 9 AM to 9 PM
Sat. — 9 AM to 6 PM
R. & G. BRENNER
78 Merchant St., Newark, N.J.
Call (201) 344-2244
Guaranteed Accuracy

LAND FOR SALE
90 ACRE NORTH JERSEY ESTAB. CAMP GROUND; 225 seasonal sites w/expansion room for add'l 300-repeat clientele. All facilities for complete operation. Lake, water, sewerage syst., electricity, office, house, 2 lge recreation bldgs. Asking $225.000. Terms.
Louis J. Gombasi, Broker
R. D. 1, Box 72, Newton, NJ
(201) 383-5149

Розшуки

М. ГРАБОВА (тепер M. RAMSEY) пошукує Т. СЛИВІНСЬКОГО і Н. ЄРНЕСТ з Тисьмениці. Моя адреса:
M. Ramsey
61 Murray Street
Albert Prk., 5014
South Australia

TUXEDOS RENTAL
SOPOLSKY FORMALS
84, 2nd Ave., New York City.
Tuxedo до випозичення. Всі стилі-фасони, зі широкими і вузькими вилогами, одно і дворядівки, звичайні і поширені в долині (bell pants). Відкрито до 9-ої веч.
Тел. (212) OR 4-9271

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
2844 Westchester Avenue
NEW YORK, N.Y. 10461
Tel.: 863-2475
Директор
ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ТАРЗАН, Ч. 6511. Плем'я бонгів вибираються війною на батузів.

Як сотник Дикий Кіт завважив, працьовиті бонґи виявляють себе більш приязними тубільцями, як ароґантні батузи.

Вожде Вамбі, ми пройшли почерез країну батузів і бачили схоплених дітей бонґів. На жаль, там було забагато батузьких списоносців.

Твоє ім'я, Тарзане, нам відоме. Людини миру! Твої відвідини тебе засмутять... Ми приготовляємось до війни проти батузів!

Мудрий вожде Вамбі, якраз тому я прийшов сюди, щоб запобігти війні. Прошу вислухай мене, заки ще нападеш на країну батузів.

Я слухаю, Тарзане, — кожної розумної поради.